

Bfz
4

U. q. 17, 5

Q. D. B. V.

DE

DIFFERENTIIS
IVRIS CIVILIS ET
CANONICI

DISSERTATIO

Habita olim in ACADEMIA JULIA,

Nunc in usum Studiosæ LL. Juventutis

denuo edita

CURA

HENRICI HAHNII IC^{TI}
ET PRIMARII IN ILLUSTRI JU-
LIA ANTECESSORIS.

, 33 F

HELMESTADII,

Typis & Sumptibus JOHANNIS HEITMÜLLERI

Anno cl̄o Is c LXI,

Habuit hanc Disputationem Præside Dn. D.
JOACHIMO WECCIO, Chri-
stophorus Wegnerus anno 1635.

F 33

DISSSERTATIONIS
DE
DIFFERENTIIS JURIS CIVI-
LIS ET CANONICI,
THESIS I.

UTriusque juris Civilis ^a & Canonici ^b dif-
ferentias ^c juxta methodum in Digestis
observatam ^d tractabimus, ubi compila-
tores ^e universum jus in partem communem
& propriam dispescunt. ^f In communipropo-
nuntur communia juris, ut sunt illa, quæ ad
justitiæ ^g & juris in genere ^h enodationem per-
tinent.

^a Romani, quod *νατ^υρωνομαστικόν* Civile dicitur ob urbis
Romæ excellentiam §. 2. *Inst. de l. N. G. & C.* vocaturque a-
lias Justinianum, itemque Imperatorium ab autore Imp.
Justiniano *Nov.*, *León.*, *I.*, Hujus juris Dd. appellantur Legistæ,
suntque in eo perdiscendo studiosi permulti, qui nihil se
consecuturos putant, nisi insenuerint, totosque 7. annos
& interdum plures consumplerint. *Lancell. de compar. iur.*
str.

^b dicti vel per *ωδονομαστικόν* & à potiore sui parte, à ca-
nonibus scilicet seu regulis Ecclesiasticis c. 2. *dist. 3.* unde
& regulare appellatur, deductum est enim ex patrum regu-
lis,

lis, ad restam vivendi normam institutis, de quibus loqui-
tur nov. 83. quod leges non dedigaentur sequi sacros cano-
nes: vel à toto, quia Pontifices suas constitutiones omnes
canonibus exequarunt, quomodo d. nov. 83. Honorius II.
inc. 1. de iuram. calumna, & Innocentius III. inc. fin. de secund.
nupt. explicant. Nuncupatur alias Pontificium ab autor-
ibus Pontificibus. Hujus juris Dd. dicuntur Canonistæ sunt-
que in eo perdiscendo studiosi rari & illi qui sunt; brevissi-
mi temporis spatio eidem incumbunt tanquam canes de
Nilo bidentes. Lancei. d. loc. ubi in fine addit, quod aliquis
quidem possit esse Legista, quamvis non sit Canonista, sed
nullus possit esse Canonista, nisi simul quoque sit Legista.

c. Scitu lCtis necessarias præsertim in rebus spiritua-
libus & ejusmodi causis, quæ periculum animæ concer-
nunt; In his enim quoties pugnant leges cum canonibus,
hi potius in judiciis tam civilibus quam Ecclesiasticis se-
quendi erunt, jus namque Canonicum animæ salutem re-
spicit: aliud autem dicendum est, quando discrepantia in-
ter utrumque jus occurrit in ijs causis, quæ non vergunt in
dispendium salutis æternæ nec animam concernunt; quia
tum jus civile in terris imperij, jus Canonicum in terris
Ecclesiæ observabitur, judexque secularis sequetur suum
jus, & ecclesiasticus quoque suum. Et hoc quidem atten-
derit si manifesta sit juris dissonantia. Quoties autem al-
terum jure quid expressum est, de quo controvertitur in
altero, toties ea definitio expressa in utroque foro valet,
quia alterum jus per alterum suppletur c. 1. & 2. de oper. nov.
nunc. Welsemb. cons. 1. n. 26. Myns. cent. 1. obs. 41. Cæterum
axioma observandum est, quod ab omnibus Canonistis &
Feudistis celebrari ait Rittershus. 2. ferd. 9. q. 29. semper jus
commune observandum esse, nisi jure Can. & Feudali re-
periatur singularia quedam introducta c. 1. vers. strenuus.

2. F. I.

2. P. i. ideoque in dubio non facile utraque iura ut pugnatio
tia inter se sunt committenda.

d à nobis in ipsis thesibus proponendam subnexis dif-
ferentiis in exegesi. Compositæ aureni sunt pandectæ jux-
ta formam editi perpetui, quod Julianus fecit & in ejus
compilatione ordinem processus judicarii observavit, di-
vidunturque in 7. partes, quarum singula suos libros, libri
titulos, titulileges &c. habent. Juris Can. parties sunt qua-
tuor. Prima dicitur decretum, habetque alias tres partes.
Prima constat 101. distinctionibus, quæ omnes pertinent
ad clericos & aliqualem habent methodum. Secunda con-
tinet causas 36, inter quas trigesima tercia septem comple-
titur distinctiones de poenitentia, in quibus nullus obser-
vatur ordo, sunt enim miscellaneæ quæstiones & respon-
siones ad easdem. Tertia pars agit de consecratione, cuius
quinque sunt distinctiones, suâ constantes methodo. Se-
cunda pars juris Canonici completitur decretalium libros
septem, inter quos duo posteriores, singuli, alios libros
quinque habent. Tertiam partem constituunt Clementi-
narum libri quinque. Quartam extravagantes. Meth-
odum in his tribus posterioribus partibus observatam o-
tendit versiculus Hostiensis.

Index, iudicium, clerici, sponsalia, crimen.

e Tribonianus, Dorotheus, Theophilus, qui univer-
sum ius, quod in D. continetur autoritate & mandato Ju-
stiniani Imp. ex veterum ICorum & Impp. scriptis colle-
gerunt, utiliaque & necessaria excerpterunt amputatis fa-
bulis antiquis. §. 3. præm. In fit. Hoc ius postquam in desue-
tudinē abiisset, tempore Lotharii Saxonis Imp. priori splen-
dori restitutum est, habuitque interpretes excellentes, Ire-
nerium, Azone m, Bartolum, Balcum, aliosque quamplu-
rimos, sed qui plerumque intra fortunam privatam confi-
tuntur.

terunt. *Juris Can.* plures sunt compilatores, quam partes. Decretum collegit monachus quidam Bononiensis, nomine Gratianus ex patrum scriptis, consiliorum decretis, Pontificum rescriptis & Imp. constitutionibus, seculo post Christum natum duodecimo. Decretalium quinque librorum priorum compilator fuit Raymundus capellanus & p̄nitentiarius Gregorii 9. qui constitutiones Pontificum in diversa sparsas volumina, in unum corpus rededit, idem tamen ante eum præstiterunt Bernhardus præpositus, Gilbertus & alii. Sextum decretalium librum iussu Bonifacii 8. concinnarunt Guilielmus Archiepiscopus Ebreudunensis, Berengarius Episcopus Biterensis & Magister Ricardus de Senis, Rom. Ecclesiæ Vice cancellarius. Seimus liber decretalium nuperim accessit, quem compilavit Petrus Matthæi, ICtus Lugdunensis, cumque inscripsit Cardinali Cajetano, sed autoritate Pontificis adhuc dum destituitur. Clementinas suas ipse Clemens 5. collegit, sed morte præventus eas non divulgavit, quod tamen fecit successor eius Joannes 22. qui eas sua autoritate donavit, simulque edidit constitutiones suas & aliorum Pontificum. Illæ dicuntur extravagantes Johannis 22. Hæ extravagantes communes, propreæa, quod vagantes essent constitutiones, & non continerentur in sex libris decretalium, quia demum post compilationem sexti libri Decretalium evulgatae fuerunt. *Gregor. Tholos. part. iur. Can. lib. 1. tit. 1. n. 22.* Habet hoc ius quoque excellentes interpres, sed qui intra privatam fortunam non constiterunt, promotionem sunt ad summos honores, sicut id officiorum nomina, quibus insigniti consueverunt, præ se ferunt, ut, Hœtiensis Cardinalis, Abbas, Archidiaconus, Præpositus &c.

f Eandem generalem methodum observarunt quoque

que juris Can. interpretes, præterquam quod hi paulò altius incipient. Dividunt enim jus in divinum & humanum; ab illo incipiunt, quia à divinis ut dignioribus meritò incipiendum, ut ait Alciat. in tit. C. de summ. trinit. & fundamen-
tum prius ponendum, antequam ædificium erigatur.
Hostiens. ad tit. ex de consit. quanquam Justin. in C. hoc
non neglexerit, nam ut ipse dicit in nov. 6. pr. benè uni-
versa geruntur & competenter, si principium fiat decens
& amabile Deo. Addendum hic, stylum in jure Civili esse
elegantiorē, quam in jure Can. desumptæ enim sunt ple-
raque decretales ex glossis juris Civilis, quarum locutio-
nē est. Cujac. ad c. consultationem 15. de sent. & reuidit. Sed
Lancell. in compar. iur. utr. ait, se non horrescere linguam
barbaram, modo mens non sit barbara, ubi simul vehe-
menter invenitur in jus Civile ejusque Dd.

¶ Universalis, quæ est finis juris Civilis, quia jus Ci-
vile intendit hominem servare, quatenus est animal poli-
ticum, dirigitque ejus actiones ad beatè vivendum in rep.
Juris autem Canonici finis est, non solum justè sed & piè
vivere, quia civium actiones ad finem æternæ beatitudinis
dirigit & conservare studet hominem, quatenus est Chri-
stianus, & sic amplectitur finem juris Civilis, sed ita, ut in-
terim saluti æternæ dispendium non patiatur adferrit. cum
contingat. 28. de iure iur. c. fin. de prescript. Lancellot. de
compar. utr. iur. leges namque non tantum curant de per-
iculo animæ, quantum canones. c. sape de restit. spoliat. Ho-
stiens. ad tit. de postul. in fin. ferè. Ex hac finium collatione
nova oritur differentia, cum enim juris civilis finis merè
sit practicus, ipsum jus Civile quoque tale erit, & simpli-
citer subjicietur Ethicæ. Jus autem Canonicum non est
merè practicum sed etiam speculativum, quia multa à The-
ologis mutuantur, subjicieturque Metaphysicæ, critique di-
scipli-

sciplina mixta. Nam ut ait Lancell. A. loc. Canonista quasi alter Moses nunc ascendit in montem cum Theologo, & ibi Domini & viventis Dei gloriam contemplatur, nunc cum Jurista descendit in castra humana, tractans necessitatibus populi provideret. arg. c. nisi 10. circ. fin. de renunc. Unde Hostiens. in proœm. summ. n. 12. in fin. comparat Canonistam mulo, qui partem capiat ab equo, id est Theologo, parrem ab asino, id est Legista.

Origo. ^a b Ubi considerentur origo, objectum & divisio juris. Origo juris Civilis est ex principiis naturalibus gentium & civilibus. §. fin. Inst. de inst. & iur. Juris Can. origo in temporalibus est eadem, quia sacerorum statuta canonum principum constitutionibus adjuvantur c. 1. de nov. oper. nunc. saepeque Ecclesia ijs uritur contra haereticos, tyrannos, atq; contra pravos quoque defendit c. 1. dist. 10. In spiritualibus autem originem suam ducit ex autoritatibus veteris & novi testamenti c. qualiter 24. de accus. conciliis tam universalibus, quam provincialibus, sententiis patrum c. cœnones. dist. 15. & decretis Pontificum, quæ sic accipienda sunt, tanquam ipsius divi Petri voce firmata essent c. 2. dist.

Objectū. 19. Objectum juris Civilis sunt negotia humana, eaque ut plurimum privata. Juris autem Can. objectum sunt res tam divinæ, agit enim de sacramentis & de omnibus quæ ad finem vitæ æternæ tendunt. Lancell. de compar. iur. utr. vers. materia, quam humanæ, exque publicæ & private. Et de privatis quidem constat. De publicis autem hæc inter alia præcipua sunt, quod Imp. præster fidelitatis juramentum Papæ à quo coronam, ab altari verò gladium recipiat. clem. un. de iure iur. est enim Romanus Pontifex à domino constitutus super gentes & regna c. super. extravag. comm. de consuet. & imperium Rom. ab Apostolica sede in personam magnifici Caroli à Græcis est translatum in Germanos

c. vene-

c. venerabilem. 34. elect. quod Imp. pendeat ex Papæ ju-
dicio, nos autem Papa ex Imp. & propterea Papa potest
Imp. & reges deponere itemque excommunicare c. duo
sunt. 10. dist. 96. quemadmodum Papa Zacharias regem
Francorum deposituit in cuius locum substituit Pipinum Ca-
roli Magni patrem e. alius 15. q. 6. quod Papa vacante impe-
rio Imperatori succedat clem. pastoralis. in fin. de sent. & re
indic. quod solus Papa possit convocare concilium c. 1. &
3. dist. 17. hocq; ei specialiter sit indulsum c. ideoz q. 6. quod
jus habeat de omnibus tam publicis quam privatis judican-
di, nec cuiquam liceat judicare de ejus iudicio c. cuncta 9.
q. 3. neque ullus redarguere presumat, etiam si innumerabiles
populos catervatim secum duceret in gehennam c. se
papa dist. 40. ob hanc potestatem appellatur Deus, qui ab
hominibus judicari nequit in c. satu evidenter, dist. 96. c sa-
cerdotibus. 11. q. 1. cuius sponsa est Ecclesia c. quondam. de
immun. Eccles. unde comparatio inter episcopalem & regi-
am potestatem longè inferior est, quam plumbi ad metal-
lum auri. c. 10. dist. 96. gl. in c. 1. verb. caelestis. dist. 22. & se-
pties millies, sexcenties, quadragies quater, insuperq; ma-
jore est sacerdotalis dignitas regali, quia toties continetur
magnitudo lunæ in magnitudine solis. Hostiens. ad tit. qui
fil. sint legit. ibi qualiter & à quo. Papa autem gerit vicem so-
lis, reges lunæ c. solita. 6. de maior. & obed. Divisio juris C. Divisio
vivilis est in publicum & privatum l. 1. §. 2. de I. & I. Illud in
sacris, in sacerdotibus & magistratibus consistit. Hoc col-
lectum est ex præceptis naturalibus, gentium & civilibus.
Præcepta juris Civilis pertinent ad ius scriptum & non scri-
ptum l. 6. §. 1. de I. & I. Scripti juris species sunt sex §. 3. Inst.
de I. N. G. & C. Jus non scriptum appellatur consuetudo §. 9.
Inst. cod. In iure scripto semper nova sanctio & nova con-
suetudo corrigit priorem & antiquiorem l. 32. §. 6. C. de ap-
pell.

pell. nov. Leon. 30. quā tam laicīquā mī clērīcī obligantur l. i.
dell. auth. clērīcī C. de Episc. & clērīcī. quod tamen quoad
clērīcos per novam cōstitutionem Friderici Imp. in auth.
seq. correc̄tum est. Jure Can. jūs dividit̄ in divinū &
humanū c. i. dīst. i. Humanū in naturale, gentium, ci-
vile, militare, publicum, Romanū d. dīst. i. per tōe. Sed
publici alia est acceptio in c. due 19. q. 2. nam ibi publica lex
dicit̄, quæ à sanctis patribus, scriptis est confirmata, ut
est lex canonum: privata appellatur, quæ instinctu Sancti
spiritus in corde describit̄, & propriea dignior est quam
publica. Quoties autem canones sibi contradicunt, toties
non novis, sed antiquioribus standū est c. hoc ipsum. 33. q.
2. sed illud glossa in c. domino sancto. dīst. 50. restringit ad
constitutiones particulares & locales, nam quando sunt
generales, semper posterior præjudicat c. i. de cognat. spirit.
Legibus autem juris Civilis clērīci non obligantur. c. con-
tinua. II. q. 1.

II.

In propriā proponuntur media, & quæ in
duobus consistunt: in juris cognitione & ejus
obtinendi ratione. Prius consistit in personis
& rebus. c Posterior in actionibus seu judi-
ciis.

a ad finem jurisprudentiæ, scilicet justitiam ducen-
tia; & sic jus personarum, rerum & actionum non erit ob-
iectum juris, quia eadem res sui ipsius obiectum esse ne-
quit, quod contra recentiores laterpp. qui secuti notas Cri-
spini in §. fin. Inst. de I. N. G. & C. tria faciant iuris obiecta,
me docuit Dn. Præcept. Heinr. Schmerheim in pralect. &
dispñt. ad VVes.

b Sui

b Sui & alieni iuris, hisque vel liberis vel servis, *t. tit.* **Primus**
de stat. hom. & duob. seqq. Servi sunt captivitate & vendi-
tione sui ipsius, nascuntur iure Civili tantum ex ancillis *pr.*
Inst. de ingen. Jure Can. libertas & servitus alia est spiritua-
lis, alia corporalis. Spiritualis libertas illa dicitur, ubi spi-
ritus Dei est. *c. 2. in fin. 19. q. 2.* Corporalis libertatis eadem
est definitio, quæ de iure Civili. Servitus Spiritualis ite-
rum est duplex, bona & mala. Mala dicitur esse peccati, à
qua servitute nos liberavit redemptor. *68. cum redemptor.*
12. q. 2. Bona, quam reges & principes Deo serviant bene
regendo subditos *c. 42. si ecclesia, in fin. 23. q. 4.* In corporali
servitute sunt servi facti & nati non tantum ex ancillis, ve-
rum etiam ex ingenua, quæ rem habuit cum ministro ec-
clesiæ *c. cum multa. 15. q. 8.* Durat hæc servitus tamdiu do-
nec servi manumittantur, post manumissionem dicuntur
manumittentis liberti, & quæcunque acquirunt, sibi ac-
quirunt de iure Civili, liberamque de iis habent disponen-
di facultatem *§. 3. Inst. de libert.* Jure Can. liberti Ecclesiæ,
quæ acquirunt, non sibi, sed Ecclesiæ manumittenti acqui-
runt, *c. de familiis. 3. de serv. non ordin.* & proinde de iis, non
habent liberam disponendi facultatem. Quanquam au-
tem servi manumissi sint, tamen ob ingratitudinem in ser-
vitutem possunt revocari *tot. tit. C. de libert. & eor. liber.*
Jure Civili ingrati non sunt, si arte sua contra voluntatem
patroni utantur *l. fin. de obseq. par. & parr.* Iure Can. liberti
Ecclesiæ id facientes ingredi sunt, *c. eo libentius. 6. de serv.*
non ordin. Servis comparantur monachi, qui monasteri-
um ingressi de iure Civili nihil retinere possunt, *auth. in-*
gressi. C. de SS. Eccles. Iure Can. aliquid retinere possunt &
id concedere loco præbenda *c. iuuanos. 34. de simon.* Iure Ci-
vili monachii eligentes abbatem, debent iurare se scire i-
psum esse fide rectum, vitâ castum, gubernatione dignum

&c. nov. 123. c. 34. quod iure Can. non observatur, quid
propter. 42. de elect. Liberi homines alieno iuri subiecti
Natura-
les. sunt filiifam. Filiorum alii sunt naturales, alii legitimi. Na-
turales ut & spurii, item alias illegitimè nati iure Civili ab
officiis & honoribus publicis non excluduntur, quia deli-
ctum patris filio nocere non debet. l. 2. §. nullum 7. l. spurij.
6. l. generaliter. 3. §. spurios. 2. de decur. l. 22. C. de pæn. Iure
Can. excluduntur c. infamibus. 87. de R. I. quia eiusmodi sunt
infames infamia facti glos. d. c. Possunt autem naturales le-
gitimari, sed ad legitimationem requiritur ipsorum con-
fensus de iure Civili nov. 89 c. 1. de iure Can. non requiri-
tur. Dn. Praecept. Bachov. ad Treut. vol. 1. disp. 2. th. 6. lit. C.
Legiti-
mati. Modi legitimationis tres sunt: subsequens matrimonium,
rescriptum principis, oblatio curiæ §. fin. Inst. de nupt. qui-
bus addidit Iustin. quattum in auth. item sine legitimis. C. de
natur. lib. si naturales in testamento à patre facto appellati
fuerint filii & designati successores hereditatis. Iure Can.
duo tantum sunt legitimandi modi: subsequens matrimo-
nium c. 1. qm fil. sunt legit. & rescriptum principis, vel Papæ
c. per venerabilem. 13. eod. In locum oblationis curiæ succe-
dit ingressus in monasterium, illegitimè enim natus si in-
greditur monasterium promoveri potest ad ordines sine
dispensatione, c. 1. de fil. presbyt. non autem ad honores Ec-
clesiasticos c. fin. eod. Jure Civili legitimati in emphyteusi
Ecclesiastica & in feudis succedere nequeunt. Anton. disp.
feud. 5. th. 6. Jure Can. possunt, Dn. Praecept. Bachov. d. th.
6. lit. f. & hoc in hodierno judiciorum usu quoad legitima-
tos per subsequens matrimonium observari testantur Ro-
senth. de feud. c. 7. q. 18. n. 11. Rittershus. de feud. c. 13. q. 3.
Vult. de feud. c. 9. n. 94. Obr. 2. Feud. 15. n. 18. & seqq. Adop-
tio liberi non sunt propriè liberi, ad naturæ tamen simi-
litudinem legi beneficio pro liberis sunt, & adoptione
feu

seu ad filiatione liberi constituuntur. Sunt autem duæ de
jure Civili adoptionis species: arrogatio & adoptio in spe-
cie sic dicta, Dn. par. Henning. Wegner in analys. ad tit. Inst.
de adoption. in pr. Jure Can. adoptio appellatur legalis co-
gnatio tot. tit. de leg. cogn. constituiturque nova adoptio-
nis species compaternitas, e. ita diligere. 30. q. 3. à qua ori-
ginem ducit spiritualis cognatio tot. tit. de spirit. cognat.
qua nec juri Civili est incognita l. 26. vers. ea videlicet. C. de
nupt. Legitimis liberi dicuntur, qui ex justo & legitimo ma-
trimonio suscepti sunt. pr. Inst. de nupt. qui de jure Civili
patrem sequuntur l. 24. de sacer. hom. Iure Can. matrem. Cu-
jac. ad c. un. de nat. ex lib. vent. Rittersh. de diff. iur. lib. 2. c.
7. Manent liberi legitimati, adoptivi & legitimi in pote-
state parentum, donec sui iuris siant, quod de jure Civili
potest contingere 9. modis, t. tit. Inst. quib. mod. ius pat.
pot. solv. ubi sex recessentur, septimus est episcopalis digni-
tas & quilibet honor filium à curia liberare valens nov. 81.
Octavus, si parentis incestas contraxerit nuptias. auth. ince-
stas nuptias. C. de incest. nupt. nonus, si pater leno necessita-
tem peccandi filia imposuerit l. 12. C. de episc. aud. l. 6. C. de
sacer. Iure Can. superadditur decimus modus, legitima-
tias, qua est in foeminiis 12. annorum, in maribus 14. c. pu-
ella 20. q. 2. Sacerdotium autem iure Can. filium è potesta-
te patris non liberat, neque id Canonistæ comit. probare
possunt per c. indecorum. de arat. & qual. Diff. Rosbach. de
diff. iur. lib. 1. tit. 2. Et hæc est prima divisio personarum
in liberos & servos. Nam aliquid dicendum de secunda u-
trique juri quoque non incognita, quā personæ dividun-
tur in laicos, clericos & homines mixtos, qui nec ad lai-
cos nec ad clericos propriè referri possunt, quales sunt mi-
lires hospitalarij sancti Johannis Hierosolymitani, Gre-
gor. Tholos. part. iur. Can. lib. 2. tit. 8. c. 2. Laici dicuntur

Legiti-
mi.

Modi se-
lutionis
patriæ
potestas
titis.

Secunda
persona-
rum divi-
sio in lai-
cos &

Omnes mundani l. 55. §. 1. C. de episc. & cleric. & seculari
conversationi dediti l. 56. pr. C. eod. appellantur etiam idio-
tæ 1. Cor. 14. v. 16. nov. 6. t. 1. §. 2. nov. 137. c. 6. estque ijs
concessum uxorem ducere, terram colere, temporalia pos-
fidere, inter virum & virum judicare, causas agere, obla-
tiones super altari deponere, decimas reddere, ut ait Hiero-
nimus jn. c. duo sunt genera, 12. q. 1. & sub hac appellatio-
ne comprehenduntur omnes quoque Imp. & reges c. tua.

Clericos 25. c. dudum. 31. de decim. Clerici illi dicuntur, qui manci-
pati sunt diuino officio, deditique contemplationi & ora-
tioni d. c. duo sunt. prohibetur illis audire jus Civile ut &
Physicam, nec non medicinam, quia præcepta medicinae
sunt divinæ cognitioni contraria c. contraria, 21. de conse-
crat. dist. 5. debentque contenti esse studio juris Canonici
& Theologiae c. fin. ne cler. vel mon. secul. negot. Poëtas, hi-
storicos, paganosque scriptores legere possunt, sed non nisi
bonâ intentione c. legimus. 7. dist. 37. Laicis quoque in-
terdictum fuit ab Honorio III. docere jus civile in Francia,
c. super 28. de privil. & excess. Utrisque autem tam laicis
quam clericis prohibitum est disputare de rebus diuinis sub
gravi poena, quæ de jure Civili est arbitralia l. 4. C. de summ.
Trinit. de jure Can. est excommunicatio c. 2. §. inhibemus.
de baret. in 6. Clericorum ordines sunt novem. Omnium
primus est episcoporum. Vocabulum autem episcopi hic
non tribendum est ijs, qui præsunt panī & cæteris rebus
venalibus ad quotidianum victum comparatis, ut in l. 18. §.
7. de muner. sed ijs qui gerunt curam animarum. Ordo ho-
rum episcoporum est quadripartitus, id est in patriarchis,
archiepiscopis, metropolitanis & episcopis in specie sic di-
ctis c. 1. §. ordo vero. dist. 21. Inter patriarchas primus est
papa seu pontifex Rom. qui non puri hominis, sed veii
Dei gerit vicem in terris. c. quando. de transl. episcop. unde
cum

Clerico-
rum no-
vem or-
dines.

ēum dictūm vult gloss. in pref. Clem. à papæ admirandi interjectione, quod verè sit admirabilis, allegatque versus ēiusdām Anglii;

Papa stupor mundi, peragis qui maxima rerum,
Nec Deus es, nec homo, quasi neuter es inter utrumque.
Dicitur esse caput omnium sanctissimorum Dei sacerdotum l. 7. pr. C. de summ trinit. tantumq; præstat Impp. quantum spiritus carni, & sol lūnæ. c. solita. de Maior. & obed. imò in administratione est major Apostolo Paulo, quia est loco Petri, c. 25. quoniam vetusto. 24. q. 1. qui fuit Paulo major in administratione c. 35. puto 2. q. 7. c. in nov. 2. dist. 21. Hostiens. de rescript. n. II. & quemadmodum legum originem anterior Roma sortita est, ita & summi pontificatus apicem apud eam esse nemocet, qui dubitet, nov. 9. pr. quod expressā sanctione Justin. Imp. in nov. 131. c. 2. confirmavit, dicens: Sancimus sanctissimum senioris Romæ Papam primum esse omnium sacerdotum, beatissimum autem archiepiscopum Constantinopoleos novæ Romæ secundum habere locum post sanctam Apostolicam senioris Romæ sedem, alijs autem sedibus omnibus præponatur. Sed hunc primatum Rom. Ecclesiæ non ab Impp. neque ullā aliquā synodo, sed ab ipso Christo institutum esse dicit Papa Gelasius c. 3. dist. 21. & tamen Gregorius hoc superbae appellatioverbo, universalis scil. Papæ insigniri noluit c. 5. dist. 99. Habet Papa suos assessores, qui dicuntur Cardinales, quasi cardines omnium ecclesiærum & qui serviunt universæ Ecclesiæ. c. execrabilis. extravag. comm. de præbend. hos Papa appellat fratres suos, quia in executione officij sacerdotalis coadjutores ipsi adsistunt c. fundamenta. 17. de elect. in c. c. quam gravi. 6. de crim. fals. Primum post Papam locum habet Patriarcha Constantinopolitanus d. nov. 131. c. 2. c. 3. dist. 22. Alexandrinus secundum, qui ante fuerat omnium

niūm patriarcharū primus c. 2. dist. 22. Antiochenus
terium, qui quondam quoque fuit primus *Aet. 1°. v. 27. c.*
rogamus. 24. q. 1. Hierosolymitanus quartum nov. 123. c. 3. c.
6. dist. 21. c. antiqua. de privil. & excess. c. definitus. in fin.
de sum. trinit. in 7. Archiepiscopus est summus episcopo-
rum, tenerque vicem Apostolorum & præsider tam metro-
politanis, quam cæteris episcopis d. c. 1. dist. 21. eorum non
nulli dicuntur primates, ut in Germania archiepiscopus
Magdeburgensis, in Italia Venetus & Aquilejensis, in Hi-
spania Tolitanus. Metropolitani dicuntur, qui singulis
provincijs præminent, quorum auctoritati & doctrinæ
cæteri sacerdotes subjecti sunt, sine quibus nihil reliquos
agere licet episcopos d. c. 1. dist. 21. Episcopus est, qui su-
perintendit, scilicet curam gerens subditorum d. c. 1. Et hi
sunt quatuor ordines primi episcoporum ordinis. Secun-
dus ordo est presbyterorum, qui quandoque sub nomine
episcoporum comprehenduntur ut in c. 24. dist. 9°. Tertius
ordo est diaconorum. Quartus subdiaconorum. Et hi qua-
tuor ordines dicuntur majores. In minoribus quinq; sunt
ordines 1. est acolytorum. 2. exorcistarum. 3. lectorum, ad
quos referuntur psalmistæ seu cantores. Canis de sum. iur.
Cap. lib. 1. tit. 5. 4. ostiariorum & denique clericorum pri-
mi gradus, quibus prima tonsura confertur c. 11. ext. de e-
xat. & qual. Omnia horum ordinum definitiones & of-
ficia proponuntur in c. 1. dist. 21. & explicantur latius à Gre-
gor. Thalos. part. iur. Cap. lib. 2. tit. 9. c. 2. 3. & seqq. ubi
quoque enumerat dignitates in ecclesijs collegialibus &
monasterijs receptas. Hic adjicienda sunt quedam juriorum
differentiarum. Prima est, quod iure civili episcopus anno æ-
tatis 35. vel etiam 30. ordinari debeat juxta nov. 123. c. 1. §. 1.
nov. 137. c. 2. nec presbyter eo iure minor 35. annis fieri quis
permittitur, nec diaconus aut subdiaconus minor 25. nec
lector

leffor minoris. nec diaconissa minor 40. annis d. nov. 113.
c. 13. Diff. Rittershus. de diff. iur. lib. 7. c. 3. ubi dicit, quod
jure Civiliquis possit esse episcopus natus 25. annos. Jure
Can. 30. annos episcopus & presbyter habere debent c. cum
incunctis. 7. de elect. c. 1. & 2. diff. 78. Verum Clemens in
clem. fin. de arat. & qual. constituit, ut quis liberè in deci-
mo octavo & tatis anno ad subdiaconatus, in vigesimo ad
diaconatus & in vigesimo quinto ad presbyteratus ordines
promoveri debeat. Leo autem 10. voluit, clericos, qui
præsident ecclesiis 27. annos habere debere, qui autem
monasteriorum curam gererent 22. c. cum pia. de elect. in 7.
Secunda differentia est, quod laici jure civili episcopum eli-
gere possint & jus suffragij habeant. nov. 123. c. 1. Jure Can.
nec habent jus eligendi, nec suffragiorum c. 51. de elect. jus
tamen præsentandi habent. tot. tit. de iur. patron. Jure Ci-
vili laicus ecclesiæ cuiusdam patronus, si suæ ecclesiæ præ-
sentaverit indignum, privatur jure præsentandi, jubeturq; epi-
scopus alium præsentare nov. 123. c. 18. Jure Can. non
privatur c. cum nos. 4. de offic. indic. ordin. c. cum incunctis. 7.
de elect. Jure civili pro receptione ad sacros ordines, item
que pro scripturaliter aliquid dare, datumque licet acci-
pitur nov. 123. c. 3. §. pro consuetudinibus. Jure Can. acceptio
pecuniae, quaæ fit vel pro sacerdotio ipso, vel pro ejus acces-
sorijs, est illicita, quia incidit in crimen Simoniz c. 4. sic
ut 1. q. 2.

c. §. 1. Inst. de R. D. Est & alia rerum divisio in corpo-
rales & incorporales. Illæ dicuntur, quæ tangi possunt, hæ,
quæ tangi nequeunt, qualia sunt ea, quæ in jure consistunt
§. 1. & 2. Inst. de reb. corpor. & incorp. Jure Can. rerum aliae
sunt spirituales, aliae temporales, aliae mixtae. Lancell. in
Inst. lib. 2. tit. I. Spiritualium iterum aliae sunt corporales,
aliae incorporales. Incorporeales dicuntur virtutes & dona

C

Dei.

Dei. Corporalium alia sunt sacræ, alia sanctæ, alia religi-
osæ. Res sacræ non tantum dicuntur ades sacra & donaria
rite Deo dicata, ut de jure Civili. §. 8. Inß. de R. D. sed et-
iam 7. Sacra menta, quæ à Lancell. d. lib. 2. tit. 2. Inß. Int.
Can. distinguuntur in voluntaria & necessaria. Necessaria
sunt quinque: baptismus, confirmatio, poenitentia, eu-
charistia, extrema unctio. Voluntaria sunt duo, ordo fa-
cer & matrimonium. Temporales Ecclesiæ res dicuntur,
quæ alienari possunt, si id Ecclesiæ utilitas postulet & con-
fensus clericorum accedit. Mixtæ dicuntur decimæ tam
prædiales quam personales, jus enim decimandi spirituale
est & fructus decimarum sunt temporales. Lancellor. d. lib.
2. tit. 22.

III.

Judiciorum consideranda i. præliminaria:
2. ea quæ in ipso judicio fiunt. In prælimina-
ribus solet quæri i. de competentia magistra-
tus, cuius officium & potestatem litigantes
scire debent. 2. de citatione & actionis editi-
one. e 3. de impedimentis, quæ ingressui litis
obstant.

a extra territorium enim jus dicenti impune non pa-
retur l. fin. de iurisd. l. fin. C. si à non comp. iud. l. 53. C. de dictur.
Unde auctor reum in jus vocaturus, judicem competentem
adire debet. Potest autem judex fieri competens inter alia
etiam partium prorogatione, cum jurisdictio de persona
in personam prorogatur, quod jure Civili facere licet cui-
vis l. 1 & 2. de iudic. Jure Can. clericis id regulariter prohi-
bitum c. non licent. 3. q. 6. c. significasti. 18. de for. compet. Imò
omnino interdictum c. P. & G. 40. de offic. iud. deleg. Jure
Civili

Civili clericū beneficiō suo, quod coram alio, quam ju-
dice Ecclesiastico conveniri nequeat, renunciare potest
A.7. C. de episc. and. Jure Can. non potest c. 12. de for. compet.
Fit etiam jure Civili iudex competens ob contrarium l. 19.
& seq. de iudic. quod de iure Can. non nihil est immutatum
c. 1. §. contrahentes. de for. compet. in o. Jure Civili clericus
laicum in causa pecuniaria coram laico iudice convenire
debet d. l. si quis. 7. C. de episcop. and. Jure Can. coram epi-
scopoloci c. 9. de for. compet.

b explicatum ait. de senat. usque ad fin. lib. 1. ff. ubi
vid. Wels. in parat. Officium magistratus Ecclesiastici expo-
nunt Canili. in summ. iur. Can. lib. 1. tit. 16. & seqq. & Gre-
gor. Tholos. partit. iur. Can. lib. 2. tit. 9. c. 2. & seqq. Jure
Civili archiepiscopus extra ecclesiam pallio suo uti potest,
sicut proconsul insignibus suis extra provinciam suam l. 1.
de off. procons. iure Can. archiepiscopus non potest c. 1. & s.
de auēt. pall. iure Civili aliud est officium iudicis, cui man-
data est iurisdictio, aliud est iudicis dati seu delegati l. s. l.
properandum. 13. §. 1. C. de iudic. l. un. C. qui pro sua iurisd. Il-
le non tantum cause nudam notionem sed etiam executi-
onem habet, omniaque agit, quæ ipse mandans agere po-
tuisset l. 1. de off. ci. cui. mand. est iurisd. Hic nudam saltem
facti notionem habet l. s. dere iudic. ciusque sententiam ex-
equitur magistratus, qui ipsum dedit l. 15. pr. cod. alio no-
mine pedaneus appellatur, quia ad pedes magistratus su-
perioris sedebat & iubebatur postquam partes coram præ-
tore causam proposuissent, de controversia iudicare 10.
tit. C. de pedan. iudic. ubi Cuiac. Donell. 17. comm. 21. hinc
orta illa iuri Rōm. cognita distinctio, agere in iure, agere
in iudicio, illud siebat coram prætore, hoc coram iudice
pedaneo. Welsemb. in parat. de offit. prator. in fin. & adit.
de iudic. n. 14. Fuerunt & alii iudices, dicti pedarii, quod pe-

dibus in sententiā super idrum magistratūm irēnt, eam
que pluralitate tua confirmarent, ad quos teus potuit voca-
ri l. 3. §. 1. ne quis cum qui in ius vocat, ad pedaneos enim vo-
cari non potuit l. 7. de restit. in integr. W. el. in parat. de in ius
voc. n. 3. Juri Can. hæc distinctio est incognita, idemque
est iudex datus & is cui mandata est jurisdictio, idecirco ut-
terque sub nomine judicis delegati comprehenditur. 10.
tit. de offic. & pot. iud. deleg. Hinc jurisdictio alia ordina-
ria, alia delegata c. fin. de sent. & re indic. Bocer. clas. 6. diff.
2 n. 13. Gregor. Tholos. partit. iur. Can. lib. 5. tit. 5. c. 1. &
seqq. Jure Civili cuivis non facile delegantur causæ, sed
saltēm judicis consiliarijs, qui sunt exploratæ fidei nov. 82.
§. 2. Jure Can. liberius permittitur delegatio c. 28. §. item
cum ea, de offic. iudic. deleg. Jure Civili delegatus judicis exe-
qui potest suam sententiam l. un. C. qui pro sua iurisfd. Jure
Can. non potest. c. in literis. c. pastoralis. 28. §. quia verò. de
offic. deleg. Dn. Præcept. Bachov. ad Tr. vol. 1. diff. 3. th. 2. lit. c.
c. consistentem in jurisdictione, mero & mixto im-
perio l. 1. 2 & 3. iurisfd. Iure Civili concessione plenissimæ
jurisdictionis venit imperium mixtum non merum, quia
hoc non jure magistratus sicut illud, sed ex speciali legis
concessione competit, & proprieate delegari nequit l. 1. §. 1.
de offic. ei. cui. mand. est iurisfd. Iure Can. sub nomine ple-
nissimæ jurisdictionis utrumque imperium continetur &
delegari potest, c. quod sedem. 10. de offic. iudic. ordin. ubi. Pa-
norm. per c. suffraganeis. 11. de elect. c. aqua. 9. de consec. eccles.
vel alt. c. licet. de offic. vic. in o. Bart. de diff. iur. n. 19. Iure
Civili, qui extrellum quod in jurisdictione est, non fece-
rit, punitur l. 1. se quis ius dic. non obtemp. Iure Can. illa distri-
ctio & rigor in rebus & personis Ecclesiasticis non requiri-
tur c. 1. de dol. & contum. Iure Civili Imp. dominus orbis est
l. 9. ad l. Rhod. de iact. Iure Can. est Pontifex gl. in c. un. verb.
in qui.

in quibuslibet mundi partibus, de stat. regul. in 6. per c. 17. cum.
Et a per mundum. 9. q. 3. ideoque omni humanae creaturæ
imperat utroque gladio, spirituali & temporali c. 1. in ex-
travag. comm. de mai. & obed. Spiritualis, Sacerdotis est:
temporalis, quanquam sit in manu regum & militum, ad
natum tamen & paternitatem sacerdotis regitur, quo gladio
utendum est, ubi spiritualis non timetur c. postulasti. 21. de
homicid. c. ad abolendam. 9. de heretic. Secundum hæc acci-
piendus est c. 6. inter het 31. q. 2. sanctam Dei Ecclesiam
mundanis nunquam constringi legibus, & non habere a-
lium gladium quam spiritualem, præter quem, nec ipsum
Papam, alium usurpare posse, quoad executionem scili-
cket, ait Battol. de diff. iur. n. 146.

a ejusque speciebus in ius vocacione & citatione in
specie sic dicta. In ius vocatio olim fieri poterat auctoritate
privata l. 2. l. 11. l. 19. l. 21. de in ius vot. quod tamen jure no-
vissimo nov. 112. c. 2. §. si vero, ut & jure Can. moribusque
nostris clem. pastoralis, de sent. & re iudic. in usu esse desit.
Bocer. class 6. disp. 13. n. 40. & seqq. Citatio sic in specie di-
cta sit vel privatim ad domum, vel publicè per praconem,
vel tubam, vel campanam, vel edictum W. in parat. de in-
ius vocan. n. 13. Iure Can. citatio per edictum regulariter
fieri nequit. Panot mit. in c. gratum. 28. n. 3. de offic. iud. de-
leg. & in clem. 1. de iudic. Felin. in c. quoniam. §. porro. col. 1. &
sex seqq. ut in. now come st. Iure Civili judicium incipit à litis-
contestatione, non à citatione, quæ admodum & litis-
contestatione jurisdictionem perpetuat. l. 15. de procur. nov.
112. c. 3. §. 1. Iure Can. incipit à citatione, quæ quoque ju-
risdictionem perpetuat c. gratum. 20. de offic. iud. deleg. Iuri
re Civili ad toram causam una sufficit citatio, quod quo-
que in Camera observari dicunt Myns. cent. 4. obs. 33. & Gail.
1. obs. 51. n. 10. Iure Can. una non sufficit, sed tria requiri

euse. consuluit. 24. & ibi Canonista. de off. iud. deleg. clem. sa-
pè. de V. S. Præterea circa citationem notandum, ne fiat
in diem incertum aut feriatum, aut intra dilationum tem-
pus, aliàs jure Civili non valebit, quia certus dies, quo ci-
tatus se sistere debeat, exprimendus est l. 115. pr. ubi gl. de V.
S. vel si facta sit ad diem feriatum citatus comparere non
tenebitur l. fin. C. de fer. Iure Can. non refert dies certus ex-
primatur, an incertus in citatione c. eos. 22. in fin. de sent.
excomm. in 6. an fiat in diem feriatum vel non, quia et si ci-
tatus die feriato comparere non tencatur, die tamen feria-
tum sequente se sistere debet, c. cum dilecti. de dol. & contum.
In Camera hæc solet observari clausula: compareas tali
die, quod si ille non sit juridicus, compareas die sequenti.
Gail. 1. obs. 53. Iure Civili dilationum tempora sunt certa l.
l. C. de dilat. Iure Can. sunt arbitraria c. quoad consultatio-
nem. 15. de sent. & re iudic. c. oblatæ. 57. §. licet. de appell. se-
cundum hoc jus Canon. pronunciatur in Camera Gail. 1.
obs. 91. n. 13.

c. quam de jure Civili auctor edere tenetur, ut sciat re-
us, an cedere an contendere debeat, & si contendendum
patet, cognita auctiōne instructus veniat l. l. de eden. Iure
Can. actionem in libello exprimere non tenetur, factum
tamen tam clarè proponendum est, ut ex eo ius agendi col-
ligatur c. dilecti. 6. de iudic. Possunt autem utroque iure a-
ctiones in uno eodemque libello cumulari l. 11. de iuris d. l.
22. de iudic. c. 2. & ibi gl. in verb. expressum. c. 3. de caus. poss.
& propriet. Diff. Rittershus. de diff. iur. lib. s. c. 15. negans
iure Civili plures actiones in eodem libello cumulari pos-
se secutus Charondam 3. veris. 7. Obrecht. de formand. libell.
c. 23. n. 4. & seqq. Iure Civili in libello plus petens velre,
vel loco, vel tempore, patitur damnum in solutione spor-
tularum, quarum triplum solvere tenetur adversario. §. 33.

Instit.

Inſt. de actione. Iure Can. plus petens re, tenetur expensas
ſolvere adverſario, lōco plus petens tenetur ad intereſſe,
tempore plus petenti duplicantur inducīæ c. un. de plus pe-
tit. Iure Civili post libelli oblationem dantur reo inducīæ
20. dierum, ut interea deliberet, an velit cedere, an con-
tendere nov. 53. c. 3. Iure Can. tempus est arbitriū c. di-
lectus. II. ubi gl. de procur. c. cum ſit Romana. s. de appell.

IV.

Impedimentum oritur vel parte altera
invita, vel utraque conſentiente. Illud fit ob
remedia partim ordinaria, partim extraordi-
naria. Ordinariè opponuntur exceptiones,
vel ratione personarum litigantium, quod
ſuper re controversa pacti fuerint ^a aut tranſ-
egerint: ^b vel ratione personarum ijs adſi-
ſtentium, ut quod advocati ^c non ſint personæ
honestæ, ^d procuratores ^e non habeant man-
datum, negotiorum gestores ^f ſint calumnia-
tores. ^g Extraordinarium remedium eſt reſti-
tutio in integrum. ^h Hoc impedimentum,
quod ex conſenſu partium oritur, eſt, ſi litigantes
in arbitrum compromittant. ⁱ

^a Pacta ſunt vel nuda vel non nuda. Ex nudo pacto ^{Pacta}
jure Civili aſtio non naſcitur l. 45. de pact. l. 10. C. eod. Jure ^{nuda.}
Can. naſcitur, quia juſ diuinum inter juramentum & ſim-
plicem loquelam non diſtinguit, iuramenti. 22. q. 5. c. 1. &
2. ubi Canon. de pact. Wels. in parat. de pact. n. 9. Diff. Ritters-
hus, de diff. iur. lib. 3. tit. 1. Jure Civili paſtum filia cum pa-
tric

tre, ut dote contenta nullum ad bona paterna habeat regressum non valet, quia pactum de succeedendo alteri improbat l. 61. de V. O. l. 4. C. de inutil. stipul. quod ita verum est, ut etiam non valeat, quamvis juramento sit confirmatum l. fin. ubi Dd. C. de pact. Gail. 2. obs. 125. n. 2. cum ibid. alleg. Jure Can. ejusmodi pactum filiae cum patre juratum va-

Pacta nō lēt c. quamvis. de pact. in 6. Pacta non nuda vel sunt legitima vel adjecta. Legitimorum sunt quatuor: constitutum, hypotheca, dos & donatio. Reliqua, quæ recensent Dd. ut pactum de usuris argentario solvendis. nov. 136. c. 4. de usuris ex pecunia civitatum præstandis l. 30. de usur. de trajectitia pecunia l. 5. §. 1. l. 7. de naut. fœn. de usuris ex rebus fungibilius, vino, frumento, oleo l. 12. C. de usur. pacta legitima non sunt, sed vel adjecta, vel exceptiones à regula, quæ dicitur usuras non deberi, nisi ex stipulatione l. 24. de præfer. verb. Jure Civili pacta adjecta bona fidei contractibus, si illis causam dederit dolus, sunt ipso jure nulla, stricti autem juris contractibus adjecta subsistunt l. dolo. s. C. de inutil. stipul. l. 36. de V. O. l. 5. C. de rescind. vend. Jure Can. pacta adjecta tam contractibus stricti Iuris, quam bona fidei, si ijs dolus causam det vel interveniat, sunt nulla Bald. in c. 1. de plus petit. Rittershus, de diff. iur. lib. 3. c. 9.

b. Jure Civili de crimine poenam capitalem inferente licet transigere l. transigere, 18. C. de transact. Iure Can. de nullo crimen licet transigere, quia nullum crimen cojuice capitaliter punitur c. 30. his à quibus. 23. q. 8. c. sententi. am. 9. ne cler. vel mon. c. in archiepiscopatu. 4. de raptor.

c. glorioſa vocis munimine confisi laborantū spem, vitam, posterosque defendunt l. adūcāti. 14. C. de adūcē diversi. iudic. in eorum numerum non indistinctè, qui vis adsumuntur, sed saltem persona honestæ, exclusis intamib. & reliquis postulare prohibitis in l. 1. §. 6. de postul. l. 6 quis

qui ad vocatorum. s. l. pen. & ult. C. eod, præter quos jure Can. ab hoc officio removentur quoque excommunicati c. 17. excommunicatos, cum c. seq. 11. q. 3. c. exceptionem. 12. de except. episcopi, qui nec pro se in foro Civili (secus in ecclesiastico) nec pro aliis postulare possunt c. 3. quia episcopus. s. q. 3. c. fin. de iuram. calum. item qui audiverunt leges Parisiis c. specula. 28. de priv. & excess. c. non magna. 3. in fin. c. fin. ne. cler. vel mon.

d Infames enim ut præced. lit. dictum, patroni can-
sarum esse nequeunt c. infames. 3 q. 7. Iure Can. infamia
est duplex, alia juris Canonici, qua afficiuntur peccatores,
qui in barathrum delabuntur, nisi eis sacerdotali autori-
tate subventum fuerit, c. 3. illi. 6. q. 1. alia juris Civilis de qua
in d. c. infames. 3. q. 7. quæ hujus est loci. Iure Civili non
solum mulier intra anatum lucus ad secunda transiens vo-
ta, infamis est, sed etiam is, qui talem mulierem ducit l. 11.
§. 1. & §. 4. de his qui not. infam. l. 15. C. eod. Iure Can, nec mu-
lier ejusmodi nec eam ducens fit infamis c. super illa. 4. de
secund. nupt. Iure Civili non omnis perjurus est infamis l. 2.
C. der. cred. l. 2. de crim. stellion. quanquam à testimonij di-
ctione repellatur l. 2. l. 3. §. 5. de testib. Iure Can, omnis per-
jurus est infamis c. 17. & seq. 6. q. 5. Iure Civili non omnis
de criminе damnatus est infamis l. 7. de publ. indic. Iure Can.
omnis, quia eo jure omne crimen infamat c. 9. constitutimus
3. q. 5.

e Iure Civili universitas non constituit procurato-
rem sed adorem sive syndicum l. 1. & tot. tit. quod cuiusque
univ. nom. Bartol. de diff. iur. n. 2. Iure Can. nihil interest,
quocunque tandem nomine altera negotia gerens appelle-
tur, quia eo jure omnis administrator venit appellatione
procuratoris c. 8. salvator. l. q. 3. hinc dicit Hostiens. tit. de
procur. n. 1. serè in fin. quod nil obstat sive dicatur procurat-

D tor,

tor, sive syndicus, sive oeconomicus, sive aminus, sive etiam nullum nomen exprimatur, dummodo de mente constituantis liqueat c. cum venissent, 2. de in integr. restit. c. petitio. 9. de procur. Iure Civili infamis potest esse procurator. §. fin. Inst. de except. Iure Can. distinguitur, ut pro Ecclesiasticis personis procurator ignominiosus non admittatur, sed tantum pro laicis & secularibus Panorm. in c. imperatorum. 8 de iuram. calum. Wel. in parat. de procur. n. 4. Jure Civili excommunicatus potest esse procurator, nam excommunication animam & jura spiritualia non temporalia concernit, excommunicatus autem manet civis. Dn. Praecept. Bachov. ad Tr. vol. 1. disp. 9. th. 2. lit. c. in fin. Jure Can. non potest esse c. intellectimus. 7. de iudic. c. post cessionem. 7. de probat. c. decernimus. 8. de sent. excomm. in 6. Jure Civili minor 25. annis, major tamen 17. potest esse procurator ad lites §. 5. Inst. quib. ex caus. man. non lic. Dn. parens Henning. Wagn. in analys. Inst. ad d. §. 5. Jure Can. non potest esse c. qui generaliter. s. §. fin. de procur. in 6. Panorm. in c. non iniuste. 14. eod. Jure Civili mulier nequit esse procuratrix L. 18. C. de procur. l. 2. de R. I. Jure Can. potest esse. c. cum dilecta. 4. ubi gl. in verb. procuratricem. de confirm. stil. vel in util. Jure Civili tutor aut curator ante litem à se contestatam procuratorem facere nequit L. 74. de procur. l. neg. tutores. II. l. nulla. 23. C. eod. Jure Can. prælatus, qui est ecclesiæ curator, etiam ante litem à se contestatam procuratorem constituere potest c. petitio 9. de procur. Iure Civili procurator debebat habere mandatum specialissimum pro petitione restitutionis in integrum Dd. in l. un. C. etiam per procur. in integr. restit. Iure Can. saltem speciale c. suscitata. 6. & ibi Panorm. n. 5. c. seq. de restit. in integr. c. 4. §. fin. de procur. in 6. Rittershus. de diff. iur. lib. 5. c. 12. Iure Civili negligentia procuratoris nocet domino, quia lite contestata, persona domini amplius in consideratio- nem

nem non venit, sed omnia perinde tractantur, atque sine
negotium ad ipsum procuratorem pertineret l. 10. C. de procur.
l. 13. C mand. Iure Can. non nocet, c. cum venissent. 2. ubi gl.
dere fit, in integr. Iure Civili fertur sententia in eum qui li-
tem contestatus est, sive ille sit dominus sive procurator l.
nihil. 20. C. de procur. l. 1. C. de sent. & interloc. omn. iud. Iure
Can. fertur sententia in procuratorem, etiam si dominus
sit litem contestatus c. constitutus. 6. de relig. dom. ubi Panorm.
dicit, de hoc multum dubitare legistas. c. 1. de procur. in 6.
Hostiens. in sum. tit. de procur. n. II. Utroque autem jure pro-
curator tenetur appellare, quamvis appellationem prose-
qui non cogatur l. 17. C. de procur. est enim appellatio de ap-
pendicibus primæ instantiæ l. 31. §. 2. de neg. gest. c. non iniuste.
14. de procur. Iure Civili morte mandatis post litem conte-
statam à procuratore non extinguitur mandatum procu-
ratoris l. se defunctus. 15. de procur. Iure Can. morte Ecclesiæ
rectoris, procurator pro eadem Ecclesia constitutus desi-
nit esse procurator, non obstante litis contestatione ab i-
psa facta. clem. fin. de procur.

f Iure Civili quod non meo nomine ab alio gestum
est, ratum habere non possum l. si vi me. 4. devi & vi arm.
arg. l. item si cumputavi. 5. §. 1. de neg. gest. Iure Can. possum
c. fin. 16. q. 1.

g quales sunt, qui pecuniam ut alicui negotium fa-
cerent vel non facerent, acceperunt. Paul. lib. I. sent. c. 5.
Est autem calumniari in civilibus per mendacium & calu-
mniā agere vel excipere, ad negotium alicui malitiosè
faciendum tot. tit. C. de iuram prop. cal. dan. in criminalibus
est falsa crimina intentare l. 1. pr. ad Sct. Turpill. quod jure
Civilis etiam is facit, qui temere seu calore iracundia per-
venit ad accusationem, unde talis punitur licet mitius l. 4.
C. de adulst. quia infirmitas animi malorum mores non ex-

eiusat l. i. C. ss adū delict. Iure Can. non punitur , quia in conti-
fultus calor vitio calumniæ caret c. si quis iratus . c. si quem pa-
nituerit . 2. q. 3. confer . nov. Leon. 96.

Metus h ob metum , dolum , minorenem ætatem , status
mutationem , justam absentiam , alienationem judicij mu-
tandi causa factam . Iure Civili quæ metu gesta sunt , non
sunt ipso jure nulla , alias non opus foret restituzione . Iure
Can. sunt ipso jure nulla . Panormit . inc. de muliere . 6. c. cum
veniens . 13. & seqq. de sponsal. c. significavit . 2. de eo qui dux . in
matrim. Wel. in parat . quod metu caus. n. 1. in fin. Iure Civilis
juramentum vi metuve extortum est ipso jure nullum , nec
indiget absolutione . aurh. sacramenta puberum . C. si adversi-
vendit . Iure Can. ejusmodi juramentum ipso jure valet , id-
eoque indiget absolutione c. 8. ibi clerici qui coacti ministeri-
um . de iure iurur . Dn. Præcept. Bachov . vol. 1. ad Tr. dis. II. th.
4. lit. B. Iure Civili is cui metus illatus est habet actionem
adversus omnes , ad quos quid de suo pervenit l. 16. §. 2. quod
metu caus. est enim actio quod metus causa in rem scripta l.
9. §. 6. l. 14. §. 2. eod. Iure Can. prædicatores , eleemosynam à
violentis detentoribus porrectam de ablatis bonis restitu-
ere non tenentur c. cum voluntate . 54. de sent. excomm ratio
ibi assignatur , quia eam voluntate dominorum accepisse
præsumuntur . Iure Civili dolus semper præponderat cul-
pæ l. ii. pr. ad l. Aquil. l. 226. de V. S. Iure Can. non semper .
cum dilectus & ibi gloss. in verb. ad fatuitatem . de his qua vi
metu caus. Iure Civili semper ob magnam & evidentem cal-
litudinem actio de dolo datur l. 7. §. fin. de dol. Iure Can. non
semper , non in causa matrimonij . veniens . 16. c. dudum . 20.
de convers. coniug. non spiritualibus c. constituit 20. q. 3. Mi-
noribus comparantur Ecclesiæ l. 4. C. ex quib. caus. mai. &
quemadmodum minoribus de jure Civili intra quadrienni-
um restituuntur contra completam præscriptionem l. fin.

Dolus Dolus semper præsumuntur . Iure Civili dolus semper præponderat cul-
pæ l. ii. pr. ad l. Aquil. l. 226. de V. S. Iure Can. non semper .
cum dilectus & ibi gloss. in verb. ad fatuitatem . de his qua vi
metu caus. Iure Civili semper ob magnam & evidentem cal-
litudinem actio de dolo datur l. 7. §. fin. de dol. Iure Can. non
semper , non in causa matrimonij . veniens . 16. c. dudum . 20.
Minores de convers. coniug. non spiritualibus c. constituit 20. q. 3. Mi-
noribus comparantur Ecclesiæ l. 4. C. ex quib. caus. mai. &
quemadmodum minoribus de jure Civili intra quadrienni-
um restituuntur contra completam præscriptionem l. fin.

C. de

C. de temp. in integ. restit. ita quoque Ecclesiæ de jure Can.
quia habent iura minorum c. 1. & 3. de integ. restit. Jure Ci-
vili impuberes contra contractum juratum restituuntur.
Iure Can. non restituuntur Dn. Praecept. Bachov. ad Tr.
vol. 1. disp. 11. th. 9. lit. e. per tex. & Dd. ibi alleg. Jure Civilis mi-
noribus & Ecclesiis restitutio contra libertatem non datur
l. 3. C. si adv. libert. Jure Can. Ecclesiis datur c. 39. et s. 12. q. 2.
Prioris status mutatio seu capitis diminutio de jure Civilis *Capitis*
est triplex, maxima, media & minima. pr. Inst. de cap. min. diminu-
l. 11. eod. Juri Can. ejusmodi status mutationis genera inco-
gnita sunt Rosbach. de diff. iur. lib. 1. tit. 1. in fin. Ob mutationem
status, veluti si quis adoptatus vel emancipatus fuerat,
prætor olim ira restituebat, ac si illa adoptio vel emancipa-
tio facta non fuisset l. 2. de cap. minut. hodie autem restitu-
tio illa non est in usu, quia non patitur capitis diminutio-
nem adoptatus vel emancipatus, sublata que sunt solennia
illa emancipationum Wel. in parat. de cap. min. Absentia *Absen-*
justa non ea tantum est quæ est necessaria, qualis est eorum, ita.
qui recip. causa absunt, sed ea etiam, quæ est probabilis, ut
est eorum, qui cognitionis & studiorum gratia, peregrinat-
tur l. 26. §. fin. ex quib. caus. maior. c. consultationibus. 10. de
off. & potest. iud. deleg. quæ quoque est privilegiata. auth. ha-
bita. C. ne fil. pro patr. Rosbach. de diff. iur. lib. 3. tit. 24. n. 5. &
seqq. quanquam de jure Can. is qui absunt ratione studio-
rum in loco, ubi nullum vel minus competens exerciti-
um studiorum est, privilegia non habeant, nec beneficia
percipiant, c. tua fraternitatis. 12. de cleric. non resid. Jure Ci- *Alienda-*
vili cessio actionum non presumitur simulata, nec judicij rivo iudicij
mutandi causa facta, dolus enim non presumitur, sed pro- c. y. mu-
bandus est l. per diversas. 22. l. seq. C. mand. Iure Can. omnis tandi
cessio quam recipit clericus à laico presumitur simulata & causa facta
in fraudem facta. c. ex parte. 2. & ibi gloss in verb. à presumpti etia.
one. de alien. iud. mus.

ad effugendas judiciorum mōras & sumptus, cāte-
raque incommoda declinanda l. 3. §. 1. de recept. arbit. quo-
circa judiciorum p̄paratoriis ultimo subjicitur tit. de re-
cept. arbit. ubi notandum quod ob latiorem vocabuli rece-
ptorum acceptiōnem subjiciatur tit. de iis rebus, quas nauta
caupones stabularij, custodiendas receperunt. Wesemb. in pa-
rat. naut. caus. stabul. Iure Civili mulier arbitra esse nequit,
quia arbitria ad instar judiciorum redacta sunt l. 1. de arbitr.
l. fin. C. eod. mulier autem judex esse nequit l. 2. de R. I. Iure
Can. potest esse c. dilecti 4. de arbitr. Iure Civili ordinarius
judex non potest sumi arbiter super illa re, cuius est judex
nov. 86. l. 9. §. si quis. 2. de recept. arb. Iure Can. potest c. cum tem-
pore. 5. de arbitr. Iure Civili nemo ita potest fieri arbiter, ut
partes jura p̄mento se obstringant, illius laudo se parituros,
nam arbiter poenam statuere debet, qua p̄stita licet parti
recedere ab ejus laudo auth. decernit. C. de recept. arb. Iure
Can. potest fieri arbiter cum partium juramento glof. inc.
2. per c. cum tempore. 5. & c. 10. eod. Iure Civili arbitri à partibus
electi ob suspectum judicem non solum de causis recusati-
onis judicis recusati cognoscunt, sed etiam de principali
negotio. Specul. tit. de recus. §. fin. n. 1. Iure Can. cognoscunt
tantum de causa recusationis, quæ si injusta sit, ad eundem
judicem principalis questio redit, si justa, tum de ea cognos-
cit vel superior judex, vel etiam aliis. Rittershus. de diff.
jur. lib. 5. c. 8. Iure Civili arbitri super causa restitutionis
incidenter arbitrari possunt l. fin. C. ubi & ap. quem cognit. l.
1. in fin. C. de ordin. iudic. sicut & jure Canon. Dn. Præcept.
Bachov. ad Tr. vol. 1. disp. 11. th. 1. lit. C. Iure Civili arbitri ei-
lecti quibusdam absentibus arbitrari nequeunt, omnes e-
nim arbitrari debent l. 17. §. 2. l. 18. de recept. arb. Iure Can.
major arbitrorum pars arbitrari potest, dum tamen absen-
tes per p̄sentes fuerint vocati c. fin. eod. in 6. Iure Civili
senten-

sententia arbitri nudo pacto & sine pena assumpti non aliter valet, quam si per partes litigantes approbetur l. pen. C. de arbitr. Iure Can. indistincte valet etiam si non approbatur c. per duas. 3. eod.

V.

Ea quae in ipso judicio fiunt, pertinent ad causas publicas & privatas. Privatarum aliæ civiles, aliæ criminales, finiunturque vel in prima vel secunda instantia. De civilibus proponuntur tituli generales & speciales. Speciales agunt, vel de propriè civilibus, vel de prætoriis judiciis. Propriè civilia sunt realia personalia, & ex his mixta. De realibus & mixtis agitur principaliter & secundario.

Dicendum hic de personis iudicium constituentibus & partibus judiciorum. Personæ iudicium constituentes sunt actor, reus & judex. Jure Civili ratione patriæ potest, nisi ob pe-
culium castrense vel quasi l. lis nulla. 4. de iudic. l. 6. pr. vers. ex-
ceptis castrenibus. C. de bon. qualib. Sed nec hoc nisi speciali
venia judicis impetrata l. generaliter 13. de in ius vocan. Jure
Can. filius potest. c. 36. quarirur & ibi gl. 2. q. 7. c. 14. prohiben-
tur 2. q. 1. glos. in c. 42. si in ecclesia. 23. q. 4. Bartol. de diff. iur. n. 177.
quod consuetudine licet pessima receptum hodie conque-
ritur Rosbach. de diff. iur. lib. 3. tit. 5. n. 6. ubi dicit hoc esse
testimonium certum hujus ultimi & tristissimi seculi. Jure
Civili filius sine permisso patris non habet personam stan-
di in judicio l. 8. in fin. pr. C de bon. qualib. excepta causa lega-
tionis & studiorum i. s. longius. 18. §. 1. de iudic. Jure Can. in Index.
causis

causis spiritualibus habet. c. si annum. fin. deiudic. in 6. Jure
Civili consensus partium potest legitimare minorem 18.
annis sit ut judex l. 57. dere iudic. Jure Can. non potest c. 41.
de offic. deleg. Dn. Præcept. Bachov. ad Tr. vol. 1. disp. 12.
th. 7. lit. E. Utroque autem jure judex ordinarius potest re-
cusari l. apertissimi. 16. de indic. auth. & consequenter. C. de-
sent. & inierloc. omn. iud c. si quis contra. 4. de for. compet. c. cum
speciale. 61. de appellat. Sed alio modo & effectu, ut vel cau-
sam mandare cogatur arg. l. prætor. 17. de iurisd. aut superior
adeatur & alius judex ab eo petatur arg. l. un. C. si quac. pred.
potest. nov. 96 c. 2. nov. 53 c. 3. §. 1. Dn. Præc. Bachov. ad Tr. d.
disp. 12. th. 11. lit. H. Diff. Bartol. de diff. iur. n. 26. dicens quod
de jure Civili ordinarius recusari nequeat, sibi tamen con-
trarius in p. 167. Gail. 1. obs. 33. n. 1. Rosbach. de diff. iur. lib. 3.
tit. 3. n. 3. Sic etiam utroque jure causa recusationis coram
arbitris non solum proponenda, sed & probanda est, l. 16.
cum auth. si vero contigerit. l. fin. C. de indic. d. c. 61. c. 41. de ap-
pell. Diff. Ritterhus. de diff. iur. lib. 5. c. 8. Jure Civili judex
pedaneus initio negotij duos aureos & in fine alias duos
aureos à partibus accipere potest nov. 82. c. 9. Jure Can. cle-
ricis id interdictum c. cum ab omni. 10. de vit. & honest. cle-
ric. Jure Civili judex, si publicis occupationibus impedia-
tur, litem apud se agitandam, initio, id est in contestatio-
ne audit & rursus in medio semel, in fine autem omnia re-
legere debet, quæ agitata & probata sunt, & sic ferenda sen-
tentia; cætera potest committere consiliariis auth. ad hoc.
C. de indic. Jure Can. potest totam causam aliis vel conjun-
ctim vel divisiim audiendam mandare c. super. 27. de off. &
pot. iud. deleg. idque prout placuerit non tantum consilia-
riis suis, sed liberè cuivis c. pastoralis 28. eod. Jure Civilij judex
de emergente quæstione judicat, licet alias ejus cogni-
tio ad ipsum non pertineret, quod fit ob causarum conti-
nenti-

sentiam l. quoties. 3. C. de iudic. l. si idem 11. de iuris d. Jure
Can. judex laicus de emergente causa Ecclesiastica iudica-
re nequit, sed eam ecclesiastico iudicio remittere debet su-
spenso interim iudicio principalic. tuam 3. de ordin. cognit.
iuncto c. lator. s. c. causam. 7. qui fil. sint legit. Jure Civili ju-
dex regulariter causas triennio finire debet l. 13. §. 1. C. de
iudic. Jure Can. etiam ultra triennium extendere potest c.
venerabilis. 20. eod. & vocat hanc differentiam maximam
Bartol. de diff. iur. n. 25. Diff. Ritterhus. de diff. iur. lib. 5. tit.
1. ubi tamen ait nostram sententiam ubi vis ferè locrum
ut & in Camera observari Myns. cent. 1. obs. 51. & cent. 2. obs.
48. Jure Civili judex dolo malo iniquè judicans tenetur
parti læsæ ad litis æstimationem & refusionem expensarum,
insuperque notatur infamia & in triplum ejus quod recipit,
punitur, in duplum autem, quod ei promissum, sed non
dum datum est auth. novo iure. & l. seq. C. de pæn. iud. qui ma-
le iudic. Jure Can. tantum per annum suspenditur & parti
læsæ ad æstimationem litis condemnatur c. 1. de sent. & re
iudic. in 6. Partes judicij præcipuæ sunt litis contestatio &
sententia. l. 1. C. de lit. contest. l. 55. de re iudic. l. 15. rem rat. ha.
ber. Wes. in parat. de iudic. n. 6. Jure Civili litis contestatio
est necessaria in omnibus causis §. 4. in fin. verb. litis conte-
stat a tempore. Inst. de interd. l. 20. de accus. l. fin. C. ut int. cert.
temp. Jure Can. litis contestatio non est necessaria in causis
matrimonij, electionis & quibusvis sum. mariis c. ad hac
Deus. I. c. quoniam. 5. §. porro. ut lit. non contest. Jure Civili litis
non contestata testes in iudicio criminali non recipiuntur
l. absentem. 5. de pæn. l. absentem. 6. C. de accus. l. quicunq. 2. C.
de requir. reis. Gail. 1. obs. 92. n. 12. Jure Can. recipiuntur d. c.
quoniam. §. porro. ut lite non contest. Rosbach. de diff iur. lib.
3. tit. 13. n. 1. De altera parte judicij scilicet sententia agetur
in th. 14. lit. H.

Quando de realibus iudiciis agitur principaliter, tum considerantur ea, quæ verè & secundum quid talia sunt. Judicia verè realia dividuntur in universalia & singularia. Singularia pertinent ad res corporales ^b & incorporales. Secundum quid realia dicuntur iudicia quæ quandam cum realibus habent affinitatem. ^d

^a quo pertinent quærela in officiis & hereditatis petitio civilis, prætoria & fidei commissaria, quæ ultima non est prætoria, sed civilis, est enim ex Sto. §. restituta, 3. & §. seq. Inst. de fideic. hered. Diff. Wel. in par. de fideicom. hered. pet. n. 1.

^b In quibus habemus dominium vel directum vel utile, quæ dominij divisio, et si quoad verba in jure non repriatur, attamen quoad sententiam & mentem in illis extat. Dn. Præc. Bachov. ad Tr. vol. I. disp. 15. th. 1. lit. G. Directum iterum est vel verum vel quasi. Ob verum datur rei vindicatio, ob quasi datur Publiciana. Utile dominium habet emphyteuta. Est autem emphyteusis contractus juris gentium non civilis. Dn. Præcept. Bachov. ad Tr. vol. I. disp. 29. th. 9. lit. B. Diff. Wel. in par. sag. vct. pet. n. 3. Jure Civili dominus potest emphyteutam expellere, si canonom Ecclesiaz debitum intra biennium non solverit. auth. quirrem huiusmodi. C. de SS. Eccles. l. 2. C. de iur. emphyt. Jure Can. conceditur emphyteutæ purgare moram cum celesti satisfactione c. fin. de locat. conduct.

^c servitutes scilicet, quarum aliæ dicuntur personæ. Ies ut ususfructus, usus & habitatio, aliæ reales, & ea item

rum dividuntur in urbanas & rusticas. Jure civili trans-
funt per agrum alienum non licet evellere spicas aut co-
medere uvas, nisi ei, qui servitutem sibi constitutam ha-
bet l. per agrum. 11. C. deservit. & ag. Jure Can. licet, etiam
si non habeat servitutem c. discipulos. 26. de consecrat. dist. 5.

d qualia sunt ea, quæ ratione damni nobis compe-
tunt. *Wes*, *in parat*, *si quadr. paup. fec. dic. v. i.* Infert autem
damnum vel bestia vel homo, & hic vel liber vel servus.
Ob damnum à libero illatum datur actio l. Aquiliæ, itemq;
actio de ejectis & effusis: à servo damnum datum petitura-
tione noxali. Jure Civili si plures hominem vulnerave-
runt, ille saltem actione l. Aquiliæ tenetur, qui ita vulne-
ravit, ut vulneratus ex vulnero mortuus fuerit, cæteri li-
beramur l. II. §. 3. ad l. Aquil. Jure Can. omnes sunt homi-
cidæ, omnesque ad poenitentiam agendam obligantur c. si
quatuor. fin. 23. q. 8. Jure Civili dubium sit, an ex vulnero
mortuus sit is, qui Iæsus est, non tenetur vulnerans actio-
nel. Aquiliæ l. Is. §. 1. ad l. Aquil. l. Jure Can. tenetur c. ad au-
dientiam 12. de homicid. Jure Civili licet cuilibet pro defen-
sione rerum suarum aliquem occidere, si aliter se tueri ne-
queat. l. 4. ad l. Aquil. l. I. C. unde vi. Jure Can. clero id
non licet c. suscepimus, 10. ubi gloss. de homicid. l. 1. nimium.
23. q. 8.

VII.

Quando de mixtis judiciis agitur principa-
liter tum ea referuntur vel ad fines vel res
communes. Communio est bonorum in &
extra hæreditatem. Bona quæ sunt in hære-
ditate, actione familiæ erciscundæ, bona ex-
tra hæreditatem, communis dividendo dividi
petimus.

Mixta judicia dicuntur quadrupliciter : alia enī
tendunt ad rei & pœnæ persecutionem §. 19. *Inst. de actione*
alia sunt in rem scripta l. 7. *C. de revoc. don.* In aliis potest
quis simul actoris & rei personā sustinere l. 37. §. 1. *de O. & A.*
alia oriuntur simul ex jure in re seu dominio, & simul ex
jure ad rem seu obligatione, ut sunt hæc quatuor : petitio
hereditatis, finium regundorum, familie erescundæ &
communi dividendo judicia. De hereditate agetur in th.
13. lit. K. Jure Civili fines præscribi possunt l. fin. C. fin. re-
gund. Jure Can. fines diœcesium præscribi nequeunt c. 4.
quicunq. 16. q. 4. c. super eo. 4. *de paroch.* Jure Civili in fami-
lia erescundæ judicio hoc receptum non est, quod frater
major natū dividat, minor eligat *Wes. in par. famili. eresc.*
n. 6. sed hoc jure Can. receptum est c. 1. *de paroch.* Jure ci-
vili pactum ne fiat divisio non valet l. 14. §. 2. *comm. divid.*
ne juramento quidem confirmatum, nemo enim ulla ra-
tione in futurum sibi ipsi, quo minus mutare liceat voluntate,
legem dicere potest, Dn. Præcept. Bachov. *ad Tr.*
vol. 1. diss. 19. th. 14. lit. 1. Iure Can. valet, quia servari po-
test absque dispendio salutis æternæ.

IIX.

Judicia realia & mixta tractantur secun-
dario, per paralipomena pertinentia ad judi-
ciorum, vel præparationem, ^a vel informati-
onem, ^b vel ad supplementum l. Aquiliæ, ^c fi-
niū regundorum ^d & rei vindicationis. ^e

^a ut est actio ad exhibendum, itemque interrogato-
riæ qq. Illa magnam habet utilitatem in rei vindicatione
l. 1. ad exhib. Hæc olim proponebantur, quando nescieba-
tur, quo judicio quid esset petendum, tum enim interro-
gaba-

gabatur reus, quo titulo possideret, ut vel confitendo vel
mentiendo le^t oneraret l. 2. 3. 4. de interrog. qq. Wel. in par.
cod. Hodie autem a^clio ad exhibendum non est in usu, nam
ejus loco mandata compulsatoria petuntur, quæ tamen in
esse & uocantur cum ad exhibendum actione. Sic quoque
interrogatoriz qq. antiquatæ sunt, quia quæ hodie ex
confessione adversarij eliciuntur, post litem contestatam
per positionales, non valent ad fundandam intentionem,
sed probationem habent; quod etiam observatur in Ca-
merâ Gail. I. obs. 79. & segg. Cæterum jure Saxon. etiam
positionales seu articuli in usu esse desierunt. Fachl. de diff.
iur. Civ. & Sax. 48 & 49.

b ut tit. de quib. reb. ad eund. ind. eat. huic referri pos-
set materia fori competentis, de qua aliquid dictum sup. th.
3. lit. A. quot modis autem forum sortiamur tractat Ros-
bach. de process. iur. tit. 3.

c quo referendi rituli. de serv. corr. de fugit. de aleat.
Iure Civili torneamenta non sunt prohibita, quemadmo-
dum aleæ, quia torneamentum est genus lusus, quod fieri
solet virtutis causa l. 2. §. 1. de aleat. & si eques equitem oc-
ciderit, non tenebitur actione l. Aquiliæ l. 7. §. 4. ad l. Aquil.
Iure Can. torneamenta omnino sunt prohibita, occisisque
in illis denegatur sepultura t. un. de torneam. Sic quoque
jure Civili athletæ laudantur l. 4. de hū qui not. infam. Iure
Can. vituperantur, corunisque vita & ars sagina esse dici-
tur, eosque nihil aliud cogitare, quam de carnibus & ru-
stu & ventris ingluvie c. natales, 29. dist. s. de consecrat.

d quo pertinet tit. si mens. fals. mod. dix.

e Huc spectant tit. de relig. & de mort. infer. Iure Ci-
villi unusquisque pro sua auctoritate & voluntate locum re-
ligiosum facere potest inferendo mortuum l. 6. §. religio-
sum. 4. de R. D. §. 9. Inst. cod. l. 1. §. 7. de mort. infer. Iure Can.

hoc nemo propria autoritate facere potest, sed autoritas & consecratio episcopi requiritur c. adhac. 4. de relig. dom. tot. tit. de sepul. Iure Civili ornamenta cum corporibus condit non debent l. 14. §. 5. de religios. l. 113. §. fin. de leg. 1. l. fin. §. fin. de aur. arg. legat. Iure Can. archiepiscopus cum pallio sepeliri debet c. 2. de auctorit. & us. pall. Iure Civili homines non in urbe, sed extra urbem sunt sepeliendi l. 12. C. de religios. Iure Can. in urbis templo vel coemeterio c. 19. non astimemus. 13. q. 2. Iure Civili nupsiam reperitur, quod duorum conjugum corpora in eodem sepulchro sint reponenda, sed jure Can. hoc præcipitur ob rationem hanc, quod quos Deus coniunxerit, homo separare non debeat c. 2. Eboron. c. seq. 13. q. 2. Si autem mulier plures habuerit maritos & non elegerit sepulturam, tum debet cum ultimo viro sepeliri c. unaquaque. 13. q. 2. c. is qui habet. de sepul. in 6. Ita jubentur eligere liberi sepulturam in loco parentum suorum c. 1. de sepult. c. 7. placuit. 13. q. 2. item inquili ni eligentes sepulturam respicere debent ecclesiam parochialem, ubi Sacra menta participaverunt c. 2. de sepul. habetque ecclesia parochialis de mortuo alibi sepulco jus suum, id est canoniam portionem c. ecclesiast. 13. q. 1. quod si autem inquiliinus voluerit alibi sepeliri, funus deferendum est prius ad propriam ecclesiam, in qua missa haberi & sic ultimum vale ab eâ recipere debet. gloss. in clem. dudum. verb. integrè. de sepult.

IX.

Personalia judicia dividuntur in veros & quasi contractus. Veri considerantur in se & suis accessoriis. Considerati in se dividuntur in nominatos & innominatos. Nominati iterum in reales & consensuales. In realibus

adver-

advertisimus ad obligationem & compensationem. Obligamur vel per nosmetipos vel per alios. Per nosmetipos in mutuo, ⁴ commodato & pignore, in quibus locum habet compensatio.

a. Vero vel quasi. Iure Civili licet quid stipulari supra mutuum ad legitimum tamen modum l. cum ultra. 9. C. de non num. pecun. Iure Can. non licet, quia quod supra sortem est, usura est, quæ eo jure omnino prohibetur c. consuit. 10. de usur. Iure Civili debitor non habet exceptionem non numeratae pecuniae ultra biennium, tot. tit. Inst. de li- ter. oblig. Iure Can. habet, quia iniqum est condemnare probaturum, sibi ex conventione numeratum non esse. Dn. Praecept. Bachov. vol. 1. disp. 20. th. 2. lit. C. Veri mutui emplastrum est juramentum Gell. lib. 16. c. 7. quod debitorum securum præstat ab exactione creditoris, si juraverit se nihil debere. Est autem juramentum, vel necessarium, vel voluntarium, vel judiciale. Species juramenti judicialis est juramentum calumnia. Iure Civili non distinguitur inter juramentum calumnia, malitia & de veritate dicenda Ritterhus. de diff. iur. lib. 6. c. 18. Iure Can. distinguitur c. 1 & 2. de iuram. calum. in 6. Iure Civili abbas in causa monasterij de calumnia jurat in animam suam l. 2. §. 2. & 5. C. de iure iur. propt. cal. dan. Iure Can. non in animam suam, sed majoris partis capituli c. dudum. 54. de elect. Iure Civili auctor & reus per se juramentum calumnia præstare tenentur, non autem per procuratorem l. 2. art. principales. C. de iure iur. propt. cal. dan. Iure Can. non tenentur, sed illud per procuratorem jurantem in animam suam & dominorum præstare possunt c. 2. §. 1. c. fin. cod. in 6. & jus Can. hoc in casu observati in Camera Imp. testatur Hartm. ab Eppin.

Verum
tuum.

Jurame-
tum ca-
lumnia.

Eppin, tit. de iuram. calum. 10. obs. 2. n. 7. Iure Civili omnes
juramentum calumniae praestare tenentur d. l. 2. §. 1. & auth.
principales. C. de iuram. calum. Iure Can. excipiuntur clerici
c. inhaberentes. I. eod. nisi litigent in propriis causis c. ceteram
s. eod. Iure civili in omnibus causis juramentum calumniae
praestandum est l. 1. pr. ibi in omnibus causis. l. 2. ibi in omnibus
litibus. C. de iuram. calum. Iure Canon. in causis spirituali-
bus, ut matrimonij, decimarum, Simoniz &c. non jura-
tur de calumnia c. literas. 2. eod. sed hoc correxit Bonifaci-
us in c. 1. §. ult. d. tit. in 6. Iure Civili juramentum calu-
mniae semel tantum praestatur, & quidem initio litis nov. 49.
c. 3. Iure Can. saepius & quoque tempore tam ante quam
post litem contestatam c. cum dilectus. 32. §. nos vero atten-
dentes de elect. c. presentium. 31. c. pen. de test. c. 1. de iuram.
cal. in 6. Dn. Præcept. Bachov. ad Tr. vol. 1. disp. 21. th. 2. lit. b.
Iure Civili juramentum calumniae tacite remitti nequit l.
2. §. 4. C. de iuram. propt. cal. dan. Iure Can. potest c. 1. eod.
in 6. Juramentum voluntarium praestare nequeunt de jure
tum vo- Civili impuberes l. qui iurasse. 26. pr. de iure iur. l. fin. §. 2. de
luntari- lib. caus. l. 1. insin. C. de fals. mon. Iure Can. possunt c. pueris
am. grandiusculis. 1. de delict. puer. Iure Civili juramentum non
inducit obligationem, nisi in persona liberti, qui in ma-
numissione promittit patrono, se ei praestitum operas l.
7. pr. de oper. libert. Iure Can. inducit obligationem c. 9.
verb. quia iuramento, de arbit. Iure Civili licitum est jurare
per salutem principis, per salutem suam, per salutem pa-
rentum l. 33. ubi Goth. de iure iur. l. si quis maior. 41. C. de trans-
act. Iure Can. non est licitum c. 8. considera. 22. q. 1. Utroque
autem jure prohibitum est jurare per membra Dei, rubr.
nov. 77. c. 10. si quis. 22. q. 1. quod tamen Galli non obser-
vant, apud quos vulgatissimum est jurare par la teste, ou
par le ventre de Dieu. Iure Civili perjurus non sit infamis,
deum

Deum tamen habet ultorem l. 2. de crim. scelion. l. 2. C. de
reb. cred. Jure Can. sit infamis, prohibetur à testimonij di-
ctione & per 40. dies & indejannos sequentes 7. in pane &
aqua poenitentia debet, nec unquam esse sine poenitentia c.
17. infames. c. 18. quicunq. 6. q. 1. Denique circa materiam
juramenti notanda est regula hæc; quod jure Can. ea jura-
menti vis sit, ut ejus adjectio confirmentur omnes & *Quasi*
quilibet actus alioquin ipso jure nulli Rittershus, de diff. iur. *mutuum.*
lib. 3. tit. 3. Ob quasi mutuum seu promutuum dantur con-
ditiones competentes 1. quod aliquid datum fuerit sive ob
causam, quæ vel non secura, vel turpis, vel erronea fuit,
sive sine causa. 2. quod aliquid nobis ablatum fuerit. 3.
quod obgeneralem causam nobis aliquid debeatur.

X.

Per alios obligamur vel cum effectu, & vel
sine effectu. Sine effectu si foeminae pro no-
bis intercedant, hoc enim ob SCtum Velleja-
num facere nequeunt. b Compensatio in de-
posito locum non habet.

a & quidem in solidum vel pro parte. Illud vel ra-
tione personarum, quæ non sunt in nostra potestate, ut ex-
erctores, qui maritima nostra negotia exercent, ad quos
pertinet lex Rhodia de iactu, itemque institores seu ut ho-
die appellantur factores, qui terrestres negotiationes no-
stronomine peragunt: vel ratione personarum, quæ sunt
in nostra potestate, ut servi (de quorum contractibus pro-
dita est actio tributoria) & filii, qui quamvis emancipati
vel exhereditati sint, obligati tamen manent, sed quia ob u-
tilitatem non suam sed patris obligati sunt, ideo post eman-
cipationem aut post mortem patris non conveniuntur in

F

soli.

solidum, sed in quantum facere possunt; interdum tamen etiam hoc fallit, nimirum si ab impijs fœnectoribus filij pecuniam mutuam sumperint, nam tum non tenentur ne quidem in id quod facere possunt ob beneficium Scti Macdoniani. Hoc ratione peculij servorum & filiorum.

b & quidem jure Civili nec jura o quidem l. 2. §. 4. ad Sct. Vellej. Jure Can. jurata ejusmodi intercessio valet, quia juramentum illud absque dispendio salutis æternæ servari potest.

c utroque jure in delictis locum habens, l. si uxor 13. §. index, s. de adult. c. pen. & ult. cod.

d l. pen. C. depos. In genere depositum est vel rerum mobilium, quod propriè depositum dicitur, vel immobilia, quod appellatur sequestrum l. ii. de pericul. & comm. rei vend. quanquam etiam res mobiles sequestrari possint l. 9. §. 3. de dol. mal. Dn. Præcept. Bachov. ed Tr. vol. 1. disp. 26. th. 4. lit. C. Jure Civili depositum etiam suri reddendum est l. i. §. si podo. 39. depos. Jure Can. non est reddendum c. i. cod. Jure Civili regulariter sequestratio judicialis (non voluntaria l. s. §. i. l. seq. depos.) prohibita est l. un. C. de prohib. seq. Jure Can. regulariter est concessa. tot. tit. de sequest. poss. clem. un. cod. c. ex literis. 2. de dol. & contum. Oldend. de collat. iur. Civ. & Pontif. in verb. sequestratio. Rosbach. de diff. iur. lib. 2. tit. ls. n. 10. Jure Civili nullibi reputatur quod homo possit sequestrari. Jure Can. puella potest sequestrari, quæ à parentibus minis inducitur ad contrahendum matrimonium c. cum locum. 14. ubi glos. de sponsal. c. pen. de probat. Gail. 2. obs. 45. n. 5. & 1. obs. 112. n. 5.

XI.

Consensualium contractuum alij perficiuntur operâ, ut mandatum & societas, b alij prelio

pretio, ut emptio venditio, & alij mercede, ut locatio conductio. ^d Contractuum innominatorum recensentur quatuor. e

a de relicita & honesta, turpis enim rei mandatum nullum est l. si remunerandi. b. §. 3. mand. quod si autem tale mandatum iuripe, mandatarius executus fuerit, tam ipse quam mandans tenebitur c. non est obligatorium. 58. de R. I. in 6. Jure Civili mandans vulnerare, prohibens autem occidere, non tenetur ordinaria l. Corneliz poena, si mandatarius fines mandati egressus sit, & non solum hominem vulneraverit, sed & occiderit l. §. 3. l. 7. l. 14. de sciar. Jure Can. tenetur c. fin. de homicid. in 6. Jure Civili mandans crimen perpetrare, re integra & non perfecto crimine, de eo non tenetur l. 15. de sciar. l. 5. C. de accus. Jure Can. tenetur, clem. si quis suadente. i. ubi gl. in verb. mandaverit. de pæn. c. pro humani. 1. circ. fin. de homic. in 6.

b Jure Civiliterum in honestarum & maleficiorum nulla est societas l. 53. l. 57. pro soc. l. i. §. 14. de tut. & rati. dist. & appellatur ejusmodi communicatio turpis atque foeda communio d. l. 53. pro soc. Jure Canon. latior est vocis socij acceptio, accipitur enim pro quovis consorte, unde tripliciter dicitur quis esse in malorum societate, si cum ijs aliquid committat, vel ijs faveat, vel eos non corripiat c. 6. ita plane 23. q. 4. nec caret scrupulo societatis occultæ, qui manifesto facinori desinit obviare c. error. 3. dist. 83. c. 8 qui potest. 23. q. 3. Sic artes magicæ & incantationes dicuntur esse ex quadam pestifera societate hominum & dæmonum, quasi pactis infidelis & dolosæ amicitiæ constitutis c. 6. illud. in fin. 26. q. 3. De pluribus acceptationibus vide gloss. in clem. si quis suadente. i. pr. in verb. defensaverit. de pæn.

c Jure Civilicium est ementibus & vendentibus

se invicem circumscribere l. 22. §. 3. locat. & quidem usque
ad dimidium justi pretij l. 2. in fin. C. de resind. vend. Jure
Can. quamquam id quoque concessum sit, c. cum dilecti. i. 3. c.
cum causa. 6. de empt. vend. tamen Ecclesia in actibus suis
fraudem adhibere non debet c. per tuas. s. de donat. Jure Ci-
vili licitum est emere vilius & vendere carius l. 8. C. de re-
scind. vendit. Jure Can. clericis id interdictum c. 3. cano-
num. 14. q. 4. Jure Civili in alienatione rerum Ecclesiasti-
carum major requiritur solennitas, auth. hoc ius porrectum.
C. de SS. Eccles. quam jure Can. c. 52. sine exceptione. 12. q. 2.
Ultroque autem iure venditor praecile ad rei traditionem
non tenetur, sed præstando interesse liberatur l. 17. C. de fid.
instrum. l. 4. C. de action. empt. Dn. Præcept. Bachov. ad Tr.
vol. 1. diffus. 28. th. 2. lit. C. Rittersh. de diff. iur. lib. 3. c. 11.
ubi dicit controversiam hanc nupsiam iure Can. decidi, ideoque
standum esse decisioni iuris Civilis. Diff. Rosbach. de diff. iur.
lib. 2. tit. 12. n. 2.

d. quæ est vel rei vel facti; & hæc vel operis vel ope-
rarum. In locatione operarum, qui solvit merecedem, di-
citur conductor, qui locat operas, dicitur locator, ubiaut-
rem concurrunt opus & operæ, uterque potest locator &
conductor dici l. 19. §. pen. l. 22. §. 2. l. 38. locat. Dn. Præcept.
Bachov. ad Tr. vol. 1. diff. 29. th. 1. lit. H. Jure Civili domi-
nus ædium potest eas locare alteri, etiam priore conducto-
re invito, quamvis ille sit studiosus l. 32. C. locat. Jure Can.
si prior conductor studiosus fit, non potest eo invito alteri
locare, sub poena excommunicationis c. 1. de locat. cond.
Diff. Rittershuf. de diff. iur. lib. 3. c. 13.

e. do ut des, alio nomine permutatio dictus, do ut
facias, facio ut des, facio ut facias, quorum ratione dan-
tur actiones præscriptis verbis & in factum. Jure Civili in
contractibus innominatis pænitentia locus est l. 5. pr. de-
cond.

*cond. caus. dat. Jure Can. non est glos, in e. cum inter 16. in
verb. ex consensu. de elect.*

[XII.]

Accessoria contractuum pertinent ad contractum vel securitatem , ut pignora,^a vel implementum , ut ædilitium edictum , evictio , usuræ,^b vel probationem , ut testes^c & instrumenta , itemq; ignorantia .^f

a Jure Civiliter saceræ oppignorari vel in obligatiōne deduci non possunt l. 9. S. 1. de pignor. nisi ob redemp-
tionem captivorum nov. 7. c. 8. Bart. de diff. iur. n. 103. Iure Can. ob quamlibet justam necessitatē possunt c. 1. ubi glos.
in verb. necessitate. de pignor. Iure Civili pactum legis commis-
sioria in pignore non valet , etiamsi juratum sit l. fin. C.
de pact. pignor. Iure Can. pactum ejusmodi juratum valet
arg. c. pen. de pignor. Iure Civili fructus ex re pignorata per-
cepti imputantur in sortem l. 1. C. de pignor. act. Iure Can.
excipluntur ab hac regula duo casus: 1. si clericus agrum
habeat ab ecclesia c. 1. de feud. c. conqueſtus. 8. de usur. 2. quan-
do vir pignus recipit pro dote sibi promissa c. Salubriter. 16.
de usur.

b aliqua accessiones jure Civili concessæ , quatenus modum à ll. præscriptum non exceedunt nov. 32. 72. &c.
Iure Can. omnino prohibita sunt , habeturque nullus im-
probior fur vel raptor , quam usurarius , nihilque referr
quoad restitutionis legem , an perfurtum vel rapinam vel
usuram res ad aliquem pervenerit c. 10. si quis usuram. 14. q.
4. hinc usurarij non sunt ordinandi clericij c. seditionarios.
8. diff. 46. & clericij de usura convicti ab ordine sunt depo-
nendi c. episcopat. 1. diff. 47. item usurarij non debent sepe-

liri c. quia in omnibus. 3. de usur. & qui eos ad communio-
nem & sepulturam receperit, mortaliter peccat gloss. in c.
quoniam. 2. eod. in 6. ut & is qui dixerit, usuram exercere
non esse peccatum, contra quem velut hereticum proce-
dere jubentur pravitatis hereticæ inquisitores clem. un. in
fin. de usur. Iure Civili antichresis licita est l. 33. de pign. act.
l. II. §. 1. de pign. & hypoth. Iure Can. non est licita, quia ac-
cedit ad usurarum conventionem c. 7. de iure iur. c. 8. de usur.
Iure Civili possessiones, emptæ pecunia ex usuris percepta,
justæ sunt. Iure Can. injustæ sunt, & debent vendi precia-
que earum ijs à quibus usuræ extortæ sunt, restitui c. cum tu.
5. de usur. Inter accessiones referuntur etiam fructus, de
quibus jure Civili impensa deducuntur l. 7. pr. solut. matr.
Iure Can. de decimis non deducuntur impensæ c. cum homi-
nes. 7. de decim.

c. plenam vel semiplenam l. 20. de question. l. 9. C. de
testib. Fama de jure Civili semiplenè saltem probat, imò
est minor semiplena probatione Wel. in par. de probat. n. 4.
Iure Can. plenè probat c. cum desideres. 15. de sent. excomm.
ubi gloss. c. illud. s. de cler. excomm. c. super eo. do consingu. &
affin. Iure Civili auctore non probante reus absolvitur l. 4.
C. de edend. Iure Can. non absolvitur, sed purgare se debet
c. cum dilecti. 15. de purg. can. c. insinuatum. 13. de Simon. Iure
Civilis dilatio probationis non sèpius quam semel datur l. 1.
C. de dilat. Iure Can. bis, ter, nonnunquam quater, c. quondam
consultationem. de sens. & re indic. c. pen. de testib.

Personæ d. Iure Civili mulier potest esse testis in civilibus &
qua testis esse in criminalibus excepto testamento l. 20. §. 6. qui test. fac poss.
posint mulierem. 33. q. 5. Iure Civili senes & valetudinarii non com-
vel non. pelluntur perhibere testimonium l. 8. de testib. Iure Can.
compellantur, ut vitent peccatum c. 1. de crim. falsi. Iure
Civilis

Civili parentes & liberi, itemque fratres, nec pro, nec contra se testimonium dicere possunt, etiamsi velint l. 6. c. de testib. Iure Can. possunt e. literas. 14. de prasumpt. Iure Civilis testes de crimine damnati non audiuntur l. 3. §. 5. de testib. eorum autem testimonium, quibus quidem objectum est, licet id notum & probatum sit, modo non sint condemnati, recipitur l. 4. §. 4. de his quinot. infam. Iure Can. nec horum, nec illorum testimoniū dictis creditur e. testimonium. 54. de testib. Iure Civili unius testimonium non auditur l. 9. §. 1. C. de testib. Iure Can. auditur quidem, sed ea conditio ne, ne in alterius tendat præjudicium: sic unius testimonium valet, qui dicit infantem esse baptizatum e. cum itaq. 112. de consecr. dist. 4. peccatorem pœnitentiam egisse e. remo. 14. de simon. c. omnis. 12. de panit. & remiss. Iure Civili testimonium de credititate & auditu non attenditur. Iure Can. in causa matrimoniali, si forte agitur de impedimento consanguinitatis, attenditur e. licet. 47. de testib. Bartol. de diff. iur. n. 39. Iure Civili testes tam in causa criminali quam civili, ad perhibendum testimonium, si noluerint cogi possunt l. 4. de testib. Iure Can. in criminali saltem causa cogi non possunt e. dilectorum. 10. de testib. cogen. Iure Civili examen testimoniū in criminalibus, alij quam judicii comittitnequit l. 1. indices. 18. auth. apud eloquentissimum. C. de fid. instrum. Iure Can. potest, sicut in civilibus e. si qui testimoniū. 8. de testib. Iure Civili non proceditur ad receptionem testimoniū à parte accusatoris contra absentem reum lite non contestata Dd. ad l. absentem. 6. C. de accus. Iure Canon. recipiuntur testes in criminalibus, in electione & restitutione, absente adversario & lite non contestata e. 8. de dol. & contum. Iure Civili non est opus ut ante publicationem dictorum testimoniū de excipiendo reprobandove fuerit protestatus reus, quod observatur in Camera Gail. 1. obs. 87. n. 4.

obsna

Quomo-
do & qua
liter te-
stes an-
diantur.
& obs.

& obf. 105. n. 17. Iure Can. opus est, ita, ut ejusmodi protelatione omissa, non admittatur volens opponere exceptiones, c. presentium. 31. de testib. Iure Civili post publicationem testimoniorum se mel factam, alij testes super iisdem articulis, tam in prima, quam secunda instantia recipiuntur l. eos. 6. §. 1. C de appell. & ita quoque in Camera judicari refert Myns. cene. I. obf. 41. Iure Canon. non recipiuntur. clem. 2. de testib.

e publica & privata l. instrumenta. s. C. de probat. Iure Civili notarii publicis instrumentis præponere debent nomen Iwp. nov. 47. Iure Can. in terris Ecclesiæ nomen Pontificis; quod ramen potius consuetudine notariorum observari, quam certo juris Can. textu expressum esse ait Rittershus. de diff. iur. lib. 5. c. 21. in fin. Iure Civili reus auctor non tenetur edere instrumenta quæ contra se faciunt l. 4. C. de eden. nisi ad or sit privilegiatus, ut fiscus l. 3. eod. l. 2. §. 2. deiur. fisc. Iure Canon. usurati tenentur suos ratio-num libros l. rationes 6. C. de probat. contra scipios edere clem. un. §. caterum. de usur.

f quæ præsumuntur ubi scientia non probatur c. præsumitur. 47. de R. I. in 6. & sic est vice probationis, relevat enim ab onere probandi l. verius. 21. de probat. Iure Civili ignorantia dividitur in leam, quæ est juris & quæ est facti tot. tte. de ignor. iur. & fact. Iure Can. c. 12. turbatur. §. no-tandum. 1. q. 4. dividitur in bonam, malam & indifferen-tem glos. in c. quamvis. 11. dist. 38. c. 6. in quibus. 22. q. 2. Iure Civili ignorantia facti non supina excusat, nec nocet, si ex ignorantia fuerit quis rebaptizatus. Iure Can. nocet, quia bis baptizatus, quamvis ignoranter, non potest secundum canonem ordinari c. quibus. 117. de consecrat. dist. 4.

XIII.

Quasi contractus sunt l. nuptiæ & veræ & analo-

analogicæ. Illæ constituuntur sponsalibus, **b**
habentque dotem **d** & donationem propter
nuptias **e** pro accessoriis, finiuntur morte vel
divortiis, **f** ubi quæri solet de repetitione do-
tis & alinientis liberorum. **g** Hæ appellantur
concubinatus **h2**. Tutelæ. **i** 3. Testamenta. **k**

a quia sicut tutor vel curator, qui dominus est re-
rum pupillarum **l**. 7. §. 3. pro empt. tenetur pupillo ex qua-
si contractu, actione tutelæ; ita maritus qui est dominus
dotis **l. 30.** C. de iur. dot. olimque etat curator uxoris *Cuiac.*
7. obs. II. ut & hodie moribus Saxonis. *Wes.* in parat. de
curat. furios. n. s. contral. 2. C. qui dor. tue poss. tenetur uxo-
ri ex quasi contractu a ctione dotis, itemque rerum amo-
tarum *Bocer.* class. 2. disp. 18. n. 66. licet in eo differant, quod
actio tutelæ sit famosa. §. 6. *Inst.* de suspect. tutor. l. 9. C. eod.
actio autem rerum amotarum non sit famosa **l.** 2. *rer. amot.*
¶e.

b quæ sunt mentio & re promissio futurorum nupti-
atum **l. 1.** de sponsal. & sic jure Civili nulla sponsalia de pra-
senti sunt, quia talia eo jure habentur pro ipsis nuptiis *Goth.*
ad d. l. 1. Jure Can. sponsalia dividuntur in ea, quæ sunt de
præsenti & quæ de futuro. **c. pen.** de sponsal. Jure Civili frater
sponsam fratris ducere potest, quia fratria nondum est
arg. §. 9. *Inst.* de nupt. Jure Can. non potest. **c. ad audi entiam.**
4. de sponsal. Jure Civili sponsa cogitur absentem sponsum
exspectare per triennium **l. 2.** C. de repud. Jure Can. non
tenetur, sed statim potest nubere **c. 5. de sponsal.** Jure Civili
pars altera, altera in vita à sponsalibus recedere potest **l. 1.**
C. eod. Jure Can. non potest, sed uniusque consensus re-
quiritur **c. 2. eod.**

G

c nu.

e nuptiæ primæ & secundæ. In utrisque respicimus
personas contrahentes & impedimenta, quæ obstare pos-
Personæ sunt nuptiis, quò minus legitimæ sint. Personarum con-
contra- trahentium consensus liber utroque jure requiritur l. 7. §. 1.
henc. l. 11. de spons. l. 30. de R. I. c. 2. sufficiat. 27. q. 2. c. duas. fin. de
sponsalior. Consensui autem nihil magis contrarium est,
quam error, & jura succurrunt errantibus non stultis l. 9.
§. 5. in med. de iur. & fact. ignor. unde qui meretricem pu-
blicam è lupanari extractam ducit, errorem prætendere
nequit, propterea eam retinere debet, diciturque non
minimum opus inter charitatis opera exercere, quod ipsi
proficit in remissionem peccatorum c. inter opera. 20. de
sponsal. At is qui vitiata m pro virgine dicit, errore com-
perto eam de jure Civili retinere non tenetur l. 11. §. 5. de
act. empt. Jure Can. tenetur. c. quod autem. in fin. 29. q. 1. c.
quemadmodum. 25. de iure iur. Quod si in potestate parentum
sint contrahentes, præter suum consensum adhibere de-
bent consensum parentum, qui tam de jure Civili quam
Can. requiritur l. 11. §. 1. in fin. C. de rapt. Virg. auth. econ-
tra. l. fin. C. de repud. c. 1. aliter. c. 3. nostrates. 30. q. 5. c. vide-
tur 3. qui matrim. accus. poss. Duar. ad tie. solut. matrim. cap.
de nupt. q. 2. Diff. Bartol. de diff. iur. n. 58. Gail. 2. obs. 93. n. 3.
Jure Civili filiæ regulariter negatur licentia à patre dissen-
tiendi l. 12. §. 1. de sponsal. Jure Can. non negatur c. 1. de spons-
al. impub. Confirmatur consensus, ille vel juramento con-
jugali c. ex parte. 9. c. seq. de spons. vel arrhis sponsalitiis,
quarum stipulatio de jure Civili valer. l. 5. C. de spons. Jure
Can. non valet, quia ejusmodi stipulatio continet poenam
pr. Inst. de empt. vend. & hujus generis stipulationes in nu-
Impedi- ptiis sunt prohibitæ c. gemma. 29. de spons. Impedimenta nu-
mētara- ptiis contrahendis obstantia varia reperiuntur, quorum
tione le- hic quædam ob jurium discrepantiam recensebimus. Jure
gis &
Civili

Civili servūsum ancilla matrimoniam contrahere ne-
quit l. 23. C. ad l. Iul. de adulst. l. 3. C. de incest. nupt. Jure Can.
potest c. 1. de coniug. serv. Jure Civili spadones nuptias re-
de contrahunt, quia illis spes superest procreandorum li-
berorum l. sservi. 39. §. fin. de iur. dot. Jure Can. non recte
& non magis ac infantes c. 2. de frigid. & malefic. Jure Ci-
vili præses provinciæ provincialem ducere nequit, sicut
ne tutor pupillam l. 63. l. 67. derit. nupt. Jure Can. utriusque
possunt e. cum locum. 14. de spons. Jure Civili rapta raptor
nubere non potest l. un. §. 1. circ. fin. C. de rapt. virg. Jure
Can. non solum potest, sed etiam debet, & si ipsam raptor
ducere noluerit, excommunicatur, vel in monasterium
detruditur c. accedens. fin. de raptor. c. 2. de adulst. & supr.
Maximum autem impedimentum oritur ratione cognationis & proximitatis, quæ secundum computationem seu pro-
graduum discerni solet. Jure Civili graduum potissimum extitit
est usus in hereditatibus, quæ alicui ab intestato deferuntur l. 10. pr. de grad. unde tit. de grad. in materia successio-
nis ab intestato tractatur. Jure Can. potissimum in nuptiis gnatus &
c. 2. ad sedem. 35. q. 5. unde arbor consanguinitatis propo-
nitur in materia nuptiarum c. 6. primo gradu. 35. q. 5. Jure
Civilis nulli sunt gradus affinitatis, quia affines non gene-
rantur, sed per matrimonia sunt l. 4. §. gradus. 5. de grand.
Jure Can. gradus distinguuntur, ut alij sint cognatorum,
alij affinium, de his videbimus paulò inferius. Jure Civili
plures sunt cognatorum gradus quam septem §. 5. Inst. de
success. cognat. quanquam ultra septimum gradum rerum
natura cognatorum vitam consistere non patiatur l. 4. pr.
de grad. Jure Can. tantum sunt septem c. 2. ad sedem. 5. q. 5.
Iure Civili alia est graduum computatio, quam jure Can.
ut videre est ex arbore Andreæ proposita in d. c. 6. primo. 35.
q. 5. cum subnexis ibi regulis & declaratione earundem.

Iure Civilis frater & soror sunt in secundo gradu linea collateralis ; fratum autem & sororum liberi in quarto gradu , qui , sicut & omnes ultra quartum gradum linea collateralis conjungi possunt l. fin. §. nam quoties 9. de grad. §. 4. Inst. de nupt. l. 67. §. 1. de rit. nupt. l. 19. C. eod. l. 2. C. de instit. & substit. quanquam quod de quarto gradu dictum est non omni tempore verum fuerit. Dn. parens Henning. Wegn. in analys. Inst. ad d. §. 4. Inst. de nupt. n. 5. Iure Can. frater & soror sunt in primo gradu c. 1. parentela. 35. q. 5. fratum & sororum liberi in secundo , seclusque dicentes committunt novum & inauditum errorum c. 2. parentela. 35. q. 5. Prohibenturque matrimonia intra septimum gradum computationis Canonice (qui gradus de jure Civili est 14. c. 19. nulli. 35. q. 2. quia sex etates totius mundi existunt , ac totidem humanæ vitæ c. 2. ad sedem. 35. q. 5. c. consanguinitas. 35. q. 4. quanquam hodie intra quartum gradum (qui est octavus juris Civilis) nuptiae sint concessæ c. pen. de consang. & affin. ob rationem ibidem annexam , quia quatuor sunt humores in corpore , qui constant ex 4. elementis. Affinium genera ut dictum , de jure Civili nulla sunt. Iure Can. sunt tria. Primum est inter conjugem & alterius conjugis cognatos , & in hoc genere matrimonia prohibita sunt usque ad quartum gradum ; est autem computatio illa eadem , que est in cognatis : ut , uxoris meæ frater est illi junctus in primo gradu cognationis , ergo mihi erit junctus in primogradu affinitatis c. 3. porro. 35. q. 5. Secundum genus affinium est inter conjugem & alterius conjugis affines. Tertium est inter affines affinium d. c. 3. porro. 35. q. 5. & inter haec posteriora duo genera affinium matrimonia sunt licita c. pen. de consang. & affin. ex quo tamen hoc inconveniens sequitur , quod viricus possit pri- vigni sui viduam ducere , quod juri Civili est prohibitum

Affini.
bus.

l. 152

*I. 15. de rit. nupt. sed hic respondendum est, quod tam jure
Civili, quam Can. nuptiæ in linea a ascendenti & descendenti
prohibita sint, vitricus autem est loco parentis privi-
gatio, et jusque uxori. §. 6. Inst. de nupt. Panormit. in d. c. pen.
n. 8. de consang. & affin. Amplius circa affinitatem noran-
dum, quod jure Civili illa saltem oriatur ex iustis nuptiis
l. 4. §. 3. vel. affines. de gradib. iure Can. ex quavis formi-
catione c. 10. de eo qui cog. consan. Impedimentis ita remouis
nuptiæ de jure Civili, contrahi possunt sine verbis, non odo
consensus intervenerit l. 4. §. 1. de sponsal. & in libera mar-
rieris consuetudine presumuntur nuptiæ, non concubina-
tus, multò minus adulterium l. 24. de rit. nupt. nov. 74 c. 5.
Iure Can. requiruntur verba consensum experientia c. 11a
fraternitatis. 25. de sponsal. & nisi præter consensum inter-
venerint debitæ solennitates, non matrimonium, sed a-
dulterium presumitur c. 1. aliter. 30. q. 5. Solennitates au-
tem illa sunt, quod post sponsalia sponsa non statim trada-
tur sposo, ne vilem habeat maritus datam, quam non
suspiravit dilatam c. 39. institutum, 27. q. 2. & quod fœmi-
nis dum maritantur, detur velum & annulus, itemque a-
lia habentia significationem suam expressam in c. 7. fami-
nia. 30. q. 5. item quod sponsus & sponsa benedicendi sint a
sacerdote & ad benedictionem sacerdoti a parentibus vel
paronymphis offerendi, & quod pro reverentia illius be-
nedictionis eadem nocte in virginitate permanere debe-
ant c. 4. qualis. c. seqq. 30. q. 5. quod a septuagesima usque ad
ostavam paschæ & tribus hebdomadis ante festum Iohan-
nis Baptistæ & ab adventu domini matrimonia contrahi
non debeant c. 8. non oportet. & seqq. 33. q. 4. quod maritati
certo tempore debeatæ concubinu abstinere, ut commu-
nicationis, nativitatis Christi, sejuniorum temporibus
c. 2. & seqq. 33. q. 4. item tempore conceptus & ablastati-*

*Nuptiæ
rum so-
lennità-
tes.*

Onis pueric. ad eius vero. 4. diff. s. quod maritus uxori debitum reddens abstinere debeat a carnibus agnici. 1. sciat. 33. q. 4. & post solutum debitum non debet ecclesiam intrare nisi lotus c. 7. vir cum propria. 33. q. 4. Nuptiae secundæ

Nuptiae secunda. quamvis jure Civilis odiosæ sint l. hac edictali. 6. C. de secund. nupt. nov. 91. tamen pro fornicatione non habentur & nulli reperitur, quod maritus vidua in clericum recipi non possit Rittershus. de diff. iur. lib. 2. c. 1 & 2. Iure Can. habentur pro fornicatione c. 8. de his. c. 9. hac ratione. 31. q. 1. non debent benedicid. c. 8. de his. 31. q. 1. nec potest maritus vidua in clericum recipi. c. quomodo. 31. q. 1. tot. tit. de bigam. non ordin. habetque scriptor, qui mortua uxore ex ancilla plures suscepit liberos, plus juris hac in re quam uxoratus, quia in ordines recipi & diaconus fieri potest c. fraser. natus. 7. diff. 34. c. quia circa. 6. de bigam non ordin. hinc apparet jure Can. matrimonium sèpè judicari rem impuram & vitiosam c. proposisti. 2. c. plurimos. 3. diff. 82. si enim bonus est mulierem non tangere, malum est ergo tangere c. hospitiolum. 172. diff. 32.

d Iure Civili matrimonium potest esse sine dote l. 29. pr. vers. quare. C. de don. ant. nupt. l. It. in fin. pr. C. deder. pud. Iure Can. non potest esse. nullum. 30. q. 5. Iure Civili dos sine matrimonio esse nequit l. 3. de iuri. dot. Iure Can. esse potest c. 1. de adult. & supr. Iure Civili alienatio dotis, etiam juramento uxoris confirmata, nulla est. pr. Ins. quib. alien. lic. Iure Can. valet c. cum contingat. 28. de iure iur.

e Iure Civili donatio inter vitum & uxorem prohibita est l. 1. 2. 3. de don. int. vir. & ux. nec valet, etiam si juramento fuerit confirmata. Iure Can. ejusmodi jurata donatione valet, quia juramentum hoc absque dispendio salutis aeternæ servari potest d. c. 28. de iurei. Gail. 2. obf. 40. Myns. cent. 2. obf. 33. n. 5. Hartm. ab Epping. tit. 44. obf. 2. n. 3.

f l. 1.

f l. i. de divorc. Divorcij appellatio latior est jure
Can. quam Civili. Nam jure Civili id tantum dicitur di-
vorticium; quod omnino solvit matrimonium. Iure Can.
etiam id divorcium dicitur, quod matrimonium non sol-
vit, sed maritos tantum separat seorsim, alium ab alio, id
est, quoad consuetudinem solvit, & societatem vita, soci-
etatem cubiclis & mensa, non jus matrimonij Cuiac, ad c. 1.
de divorc. Fit divorcium ob justas causas, inter quas jure
Civili mutuus consensus recensetur l. 8. C. de repud. nov.
117. c. 10. itemque si vir vel mulier monasterium intret nov.
22. c. 5. auth. quod hodie. C. de repud. Iure Can. mutuo con-
sensu, vel ingressu monasterij, conjugium non dirimitur
c. 21. Agathosa. 27. q. 2. c. fin. cum ibi not. de trans. Iure Civili
matrimonium ob adulterium in totum solvit, licetque
parti innocentia ad secunda vota transire nov. 117. c. 8 & 9.
Iure Can. non solvit in totum, sed saltem quoad separa-
tionem tori, neque potest pars innocens secundas contra-
here nuptias, quod si contraxerit, iterum divertere & ad
adulterantem se recipere compellitur c. ex liberis. s. de di-
vorc. c. dixit dominus. 32. q. 1. Qui autem stante matrimo-
nio cum aliqua affinium persona incestum commiserit,
non nisi requisitus conjugi innocentia debitum conjugale
exsolvere debet, idque cum timore Deic. transmissa pen. c.
fin. de eo qui cog. conf. ux.

g Iure Civili liberis ex incesto & nefario coitu natis
alimenta à parentibus non debentur, auth. licet. C. de nas.
lib. Iure Can. debentur c. cum haberet. s. in fin. de eo qui duxit
in matrem.

h Iure Civili permisus. tot. sit. de concub l. 2. C. de
don. int. vir. & ux. Iure Can. est prohibitus, nam omnis
concubitus dicitur adulterium, qui non est conjugalis. c.
4. novmo. 32. q. 4. Diff. Rittershul. de diff. iur. lib. 2. c. 19.

§ 2:

i. §. 2. Inst. de oblig. que quas ex contr. Iure Civili minor 25. annis sine autoritate tutoris & curatoris litigare non potest l. in rebus. 2. C. qui leg. perf. stand. Iure Can. in causis beneficialibus potest c. fin. de iudic. in 6.

k. §. 5. Inst. de oblig. qua quas ex cont. Testamento-rum consideranda requisita necessaria, ut solennia circa testamenta adhiberi solita & hæredis institutio l. 10. deiar. codicil. l. 1. pr. de hæred. inst. l. 3. de his que in testam. delen. nec non accessoria, ut legata & fideicomissa. Dn. Parcens Henn. Wega. in analys ad pr. Inst. de legat. Solennitates te-
stamentorum multis vigiliis excogitatas l. 35. pr. C. de inoff. testam. videre licet. in §. 3 & 4. Inst. de testam. Iure Civili re-
quuntur in testamento 7. testes d. §. 3. Iure Can. suffici-
unt duo, quia in ore duorum aut trium consistit omne ve-
rum c. 10. & seq. de testam. Iure Civili mulier in testamen-
to testis esse nequit l. 20. §. 6. quia testam. fac. poss. Iure Can.
potest esse, quia jus Can. spectat jus gentium, de jure au-
tem gentium nulla est differentia inter marem & fœmi-
nam arg. l. maximum virum. 4. C. de lib. prater. quod intel-
lige quoad successiones & dictationem testimonij Rittershus.
de diff. iur. lib. 4. tit. 1. Iure Civili monachus vel Canoni-
cus regularis nihil de suis bonis retinere, ideoque nec de
ijs testari potest auth. ingressi. C. de SS. Eccles. Iure Can. po-
test loco præbendæ de suis aliquid Ecclesiæ concedere c. fin.
ne cler. vel mon. c. tua nos. 34. de simon. Iure Civili episcopi
& administratores Ecclesiæ, non possunt testari de bonis,
qua propria industria quæsiverunt, sed coguntur ea relin-
quere Ecclesiæ auth. licentiam. C. de episc. & cler. Iure Can.
de bonis propriis & acquisitis liberè testari possunt c. 21. fint
manifesta res. 12. q. 1. excipitur casus in c. 34. episcopus. 12. q.
2. Iure Civili institutiones alieno arbitrio commissæ, viti-
osæ sunt l. 32. pr. l. 7b. de hæred. inst. Iure Canon. valent,
nam

Testa-
menta

Nam quæmadmodum nutu possunt relinqui Legata l. 22. C.
de fideicom. ita & de æquitate Can. potest fieri testamentum
sex. in c. cum tibi 13. & ibi glos. de testam. Jure Civili filius ob
causas in nov. 115. c. 3. expressas ex hæreditati potest, neque
tollitur illa ex hæreditationis causa, si monasterium ingre-
diatur. Jure Can. tollitur c. fin. non licet. 19. q. 3. Jure Civili
hæres non cogitur adire hæreditatem. Jure Can. potest
cogic. nos quidem. 3. c. si hæredes. 6. & ibi glos. in verb. ab epi-
scopo & c. tua nobis. 17. c. Ioannes. 19. de testam. Rosbach. de
diff. iur. lib. 2. c. 3. n. 4. Jure Civili hæres conficiens inven-
tarium, non tenetur ultra vires hæreditatis l. fin. §. 4. C. de
iur. delib. Jure Can. tenetur c. in literu. 5. deraptor. Jure
Civilis hæres inventarium non conficiens, tenetur ultra
vires hæreditatis d. l. fin. C. de iur. delib. Jure Can. non te-
netur, sed saltem amittit jus derrahendi quartam c. Rainal-
dus. 18. de testam. Jure Civili filius non implens volunta-
tem defundi patris salvam haber legitimam jure naturæ
debitam, quæ ipsi ob alias causas, quam quæ expressæ sunt
in nov. 115. c. 3. adiminequit; hac autem non exprimitur;
extraneus vero indignus est habere aliquid ex ejus hæredi-
tate, cuius voluntatem aspernatus est l. fin. & ant. seq. C.
de fideicom. Jure Can. tam filius quam qui vis extraneus non
implens mandatum testatoris, omni successionis & hære-
ditatis spe privatur c. 13. Sylvester. 11. q. 1. c. licet. 6. de vot.
& vot. redempt. Legatum est donatio testamento reliqua l. Legata.
36 de leg. 2. Solet autem legatum reliqua verbis vel dire-
ctis vel precariis, illud legatum in specie, hoc fideicom-
missum dicitur: in illo hæres Falcidiam, in hoc Trebelli-
anicam habet. Jure Civili hæres ad præstanda legata in
imperfecto testamento reliqua, non tenetur, quia non en-
tis nullæ sunt qualitates, jam autem paria sunt testamen-
tum factum non esse, & non factum esse legitimè. Jure Ca-

H non,

non, tenetur, rationem habet Rittershus, de diff. iur. lib.
4. c. 10. Jure Civili res aliena legari potest l. 10. C. de legat.
Jure Can. non potest. c. filius. 5. de testam. c. 73. s. episcopus.
12. q. 2. Jure Civili filius de tractione unius quarti contentus
esse debet, scilicet vel. legitimæ vel Trebellianicæ l. 1. C.
ad Sct. Trebell. nov. 19. Jure Can. utrasque detrahere po-
test, quia quartam Trebellianicam etiam cui us extranco
detrahere licet c. Raynulph. 10. c. Raynaldus. 19. de test. &
cum hæc ratio in parente quoque obdrineat, idem jus, quod
filius ratione duarum quartarum habet, parenti quoque
concedendum erit. Diff. Gail. 2. obs. 121, n. 11. Et Dd. comm.
Jure Civili filius vivo patre non potest petere legitimam,
etiam si parens ingressus fuerit monasterium, aut. si que
mulier. C. de SS. Eccles. Jure Can. potest à patre ingrediente
monasterium legitimam petere c. cum simus. 14. Et ibi lo-
in verb. bona paterna. de regular. quia mundo est mortuus c.
g. placuit. 16. q. 1. Jure Civili legatarius pro legato conse-
quendo tria habet remedias, actionem personalem ex te-
stamento, rei vindicationem & hypothecatiam actionem
l. 1. C. comm. legat. §. sed olim. 2. Inst. de legat. Jure Can. præ-
ter has tres actiones habet etiam conditionem ex cano-
ne & implorationem officij episcopi c. 3. 6, 17, 19. de testam.

XIV.

Iudicia præatoria sunt vel universalia^a vel
singularia. Hæc pertinent vel ad damnum,
b vellucrum, c vell libertates^d vel possessiones.
Dominium est origo^e possessionum, f usuca-
pio earum effectus, g tueturque illas prætor
tam ordinarie permissionem creditorum in
bona debitoris, h quam extraordinariè per
interdicta i & exceptiones. k Res

a Res enim per universitatem mortis causa acquirimus, non tantum jure Civili, sed & prætorio, bonorum possessione. Dn. par. Henr. Wagn. ad pr. Inst. de bon. poss. Bonorum possessiones alia sunt ordinaria, quæ partim secundum aut contratabb. partim ab intestato dantur, alia extraordianaria. Wel. in parat. de bon. poss. n. 9.

b Futurum avertendum & factum resarcendum. Ad illud pertinent tituli tres, scilicet de op. nov. nunc de damn. inf. de aq. pluv. arc. Ad hoc referendus est, de publican. Dn. Schwarzkopff ad part. 6. D. lib. 39. Jure Civili nova instituens vestigalia sine permisso principis, perpetuo multatur exilio. pen. C. vedi. nov. inst. non poss. Jure Can. monetur primò, ut desistat & restituat ablata, quod si id non fecerit communione Ecclesiastica privatur c. inno-
vamus. 10. de censib.

c. Donationes inter vivos & mortuos, quarum nomine olim nulla competebat actio, ideoque prætor eas confirmavit & de ijsus dixit: hodie datur condicio ex l. si quis argentum. 35. C. de donat. Jure Civili pater filio donare nequit l. 11. C. eod. l. 25. C. de don. int. vir. & ux. & non valere ijsus modi donatio, quamvis iuramento fuerit confirmata l. s. in fin. C. de l. l. in adibus. 9. §. fin. de donat. iunct. §. l. Inst. per quas pers. suig. acq. Jure Can. valet, quia naturalis obligatio inter patrem & filium hoc casu oritur l. frater affatre. 38 de cond. indeb. quæ sententia in Camera obser-
vatur Gail. 2. obs. 38 n. 7. jure Civili donatio exceedens 500. aureos non valet absque insinuatione, etiam si iuramento fuerit confirmata l. 34. C. de donat. daturque condicio sine causa aut ex iusta causa ad repetendum id, quod legitimum modum exceedit l. ut mibi. 21. §. 1. & in fin. eod. l. 61. de iur. don. nov. 162. c. I. §. 1. Jure Can. si jurata si talis dona-
tio, valet, c. cum epningat. 28. de iure iur. Jure Civili dona-

tionem omnium bonorum à patre factam filij usque ad legitimum revocare possunt, tot. tit. C. de inoff. don. auth. et si parent. C. de inoff. testam. Gail. d. obs. 38. n. 15. Diss. Anton. Fab. 3. coniect. 17. alienata autem per emptionem vel alio titulo oneroso, ne quidem quoad legitimam revocare possunt l. 2. si à par. quis man. Iure Can. possunt, c. Raynulius. 16. de testam. Iure Civili donatio ab orbo facta supervenientibus liberis in totum revocari potest l. 8. C. de revoc. don. quæ lex non tantum de patrono, sed & quovis parente intelligenda est per l. 102. de cond. & dem. l. 30. C. de fideicom. l. 6. vers. cum autem. C. de instit. & substit. Myas. cent. 5. obs. 63. & seq. Bocer. clas. 2. disp. 19. n. 48. Diss. Rittershus. de diff. iur. lib. 3. c. 21. Iure Can. si in Ecclesiam collata fuerit, revocari nequit c. fin. 17. q. 4. De donatione Constantini Magni facta ecclesia & Papæ extat c. Constantinus. 13. & seq. dist. 96. c. ego Ludovicus. 30. dist. 63. ubi dicitur quod valuebit, ideoque à successore revocari non potuit. clem. un. vers. ipsaq. omnia. de iure iuri. ubi glos. in verb. Constantinum. Sed quæstio hæc hujus non est loci.

d. circa quas jus Canon. multa singularia in libertis Ecclesiarum obseruat c. de famulis. 3. de serv. non ordin. quæ juri Civili incognita sunt.

e. Wel. in parat. de acquir. rer. dom. n. 1. Iure Civili ædificium in alieno solo exstructum, cedit solo l. redemptores. 39. de R. V. l. 7. §. cum in suo. 10. de acquir. rer. dom. Iure Can. ædificium pecunia & sumptibus Ecclesiarum in alieno solo exstructum non cedit solo, sed solum ad se trahit c. 13. apostolicas. ubi glos. in fin. 12. q. 2. c. 41. questi. 17. q. 4.

f. Iure Civili quilibet pro defensione suæ possessio-
nis potest pugnare l. 1. C. und. vi. Iure Canou clericus pro
terum suarum defensione ne quidem Saracenis resistere
potest, c. clericum qui paganum. s. dist. 50. Iure Civili posses-
sori

sotii mala fidei non quidem datur actio nisi contra furem
& violentum possessorem l. 8. §. 1. C. de prescr. 30. vel 40. annos.
datur tamen exceptio d. l. si quis. 8. Iure Canón. necca-
gio nec exceptio datur Rittersh. de diff. iur. lib. 3. c. 15. Iu-
re Civili qui se liti obtulit cum non possideret, perinde
condemnatur, ac si possideret l. 26. de R. V. Iure Can. aliud
observatur c. ecclesia. 3. ut lit. pend.

g. Iure Civili in usucacione alicuius rei bona fides
initio saltem requiritur l. 10. pr. de usuc. Iure Can. non tan-
tum ab initio, sed etiam usque ad complementum usuca-
pionis. c. quoniam. 20. de prescr. Iure Civili bona fides in
longissimi temporis præscriptione non requiritur l. 3 & 4.
C. de prescr. 30. vel 40. ann. Iure Can. in omni præscriptio-
ne bona fides requiritur c. fin. de prescript. Iure Civili mala
fides hereditis non impedit usucacionem à defuncto bona
fide cœptam l. 2. §. si defunctus. proems. Iure Can. impedi-
d. c. fin. de prescr. Iure Civili Rom. Ecclesia non gaudet
præscriptione 100. annorum, sed 40. tantum, prout reli-
quæ ecclesiæ nov. 111. nov. 131. c. 6. Iure Can. gaudet c. 13. 14.
17. de prescript. c. fin. 16. q. 4. Iure Civili vivo prælato post
alienationem statim incipit usucatio d. nov. 131. c. 6. Iure
Can. si prælatus malè administret res Ecclesiæ non currit
præscriptio ipso vivo, sed demum eo mortuo c. 10. si sacer-
dotes. 16. q. 4. Iure Civili decimæ 40 annis præscribi pos-
sunt, quia tali tempore res Ecclesiæ præscribi possunt nov.
131. c. 6. Iure Can. non possunt, ne tanto quidem tempore,
cujus initij memoria non exstat c. causam. 7. de prescript. c.
prohibemus. 19. de decim.

b. idque tum de munus, quando vel æs alienum de-
claratum est sive sententia, quæ transivit in rem judica-
tam, sive confessione; vel quando debitor bonis cedere
paratus est, vel quando moræs frustratorias nec sit, quibus

prætor compulsa creditorēs autoritatē sua in possessio-
nem mittit, ubi solet quæri de privilegijs & præferentijs
creditorum, de bonorum separationibus, de curatore bo-
nis dando, de ijs quæ in fraudem creditorum alienata sunt.
Utroque jure non potest procedi ad sententiam absque li-
tis contestatione, nisi in causa appellationis l. fin. §. 4. ubi
Goth. C. de temp. appell. excipitur quoque de jure Can. cau-
sa matrimonij & electionis c. 8. §. porro. ut lit. non contest.
Sic utroque jure requiritur, ut sententia tam in crimin-
ibus, quam in civilibus causis latè in scripturam redigan-
tur tot. tit. C. de sent. ex brevic. recit. c. quoniam. II. de pro-
bat. gloss. in c. 7. in primis. in fin. c. 8. statutis. 2. q. 1. excipiun-
tur causæ aliquot in auth. nisi. C. de sent. ex brevic. recit. ut
& jure Can. causa matrimonij, in qua sententia ferri po-
test sine scriptis, c. Albericus. 43. de testib. Diss. Rittershus.
de diff. iur. lib. 2. c. 22. Iure Civili sententia lata in domi-
num, qui in judicio per procuratorem legitimè constitu-
tum litigavit, ipso iure nulla est l. 1. C. de sent. & interl. Iu-
re Can. valet c. licet. 9. de probat. gloss. in c. suscitata. 6. verb.
monasterium de in integr. restit. quod sequitur quoque ju-
dicium Camerae, Gail. 1. obs. III. n. 2. ubi dicit. semper sen-
tentiam ferri in dominum sive is presens sive absens sit. Iure
Civilis sententia transit in rem judicatam intra docendum
l. 1. C. sent. resc. non poss. Iure Can. lata contra matrimonij
non transit c. later. 7. de sent. & re indic. Iure Civili per
restitucionem suspenditur res judicata l. un. C. in integ. re-
stit. postul. ne quid nov. stat. Iure Can. non suspenditur, sed
executioni mandatur, præstita cautione, ut si pars in integ-
rum restitura justiorem habuerit causam, ei omnia resti-
tuantur c. suscitata. 6. de in integr. restit. Iure Civili ratio ex-
peniarum solet haberri in ipsa demum sententia definitiva
l. 13. §. sive autem. 6. C. de indic. Iure Can. etiam ante sen-
tentia

tentiam definitivam: ut, ille qui fundata intentione actionis objicit exceptionem peremptoriam, quam non probat, statim damnatur potest in expensas non exspectata definitiva c. finem litibus. s. de dol. & contum. Bartol. de diff. iur. n. 77. Iure Civili causa cessionis simulata non praesumitur, sed est probanda l. 22. & seq. ubi Dd. mand. Iure Can. præsumitur, si eam clericus recipit a laico c. fin. de alien. iude mut. caus. fact. & ibi gl. in verb. a presumptione. Iure Civili exceptio illa in quantum quis facere potest, quæ dicitur competentia, prodest ei qui prior bonis cessit, ut non tenetur, nisi in id, in quantum facere potest, etiam si ad meliorem deinde fortunam sediterit l. is qui 4. de cass. bonor. Iure Can. simpliciter ad solutionem urget potest c. 3. de solut. ubi gl. in verb. ad pinguiorem Diff. Rittershus. de diff. iur. lib. 5. c. 17. Iure Civili si qui semel bonis cessit, ea recuperare potest l. s. de cession. bonor. Iure Can. clericus, qui semel impestravit beneficij, v. g. episcopatus cessionem tenetur eam adimplere, nec locus est pœnitentiæ c. quidam. 12. de renunc. Utroque jure actor missus in bonorum possessionem in actione reali, non statim, sed demum anno lapso possidere incipit l. 8. s. pen. C. de prescr. 30. & 40. ann. c. contingit. 9. de dol. & contum. c. 1. de eo. qui mitt. in poss. Cujac. in c. fin. ut lit. non cont. Diff. Bartol. de diff. iur. n. 142. Rossbach. de diff. iur. lib. 3. tit. 8. num. 4.

i. Iure Civili quilibet vim illativam (cujus ratione interdictum unde videjeto datur) propulsare potest l. 1. C. unde vi. Iure Can. clericis id est prohibitum c. 1. 23. q. 8. c. suscepimus. 10. de homicid. Iure Civili interdictum unde vidatur contra dejicientem, aut dejicere mandantem, vel ratum habentem l. 7. de vi & vi arm. Iure Can. contra omnem, ad quem res pervenit c. cum dilectus. 2. de ordin. cognit. c. 2. redintegranda. 3. q. 1. c. pen. de restit. spoliat. Iure Civili

Civili potest quis pendente iudicio petitorio ad possessori-
um adipiscendz, recuperandz & retinendz devenire l. 13.
§. fin. de vi & vi arm. Iure Can. petitorium natura præce-
dit, non autem coacurrit cum possessorio c. pastoralia. s. &
seq. de caus. poss. & propriet.

k Iure Civili ad propositionem negativam non est
respondendum, quia non est probabilis l. actor. 22. C. de
probat. Iure Can. est respondendum c. 1. de confess. in 6. quod
etiam observatur in Camera Gail. 1. obs. 82. n. 21. Mynt. cent.
1. obs. 92. Iure Civili non inest rescriptis principium, tacitè
exceptio illa, si preces veritate nitantur, sed expressè
inseri debet l. fin. C. de divers. rescript. Iure Can. tacitè inest
c. 2. derescript. Iure Civili exceptiones dilatoriaæ ante litis
contestationem proponendz sunt, nam post eam non ad-
mittuntur l. 13. ubi Goth. C. de procur. Iure Can. speciale est
in exceptione excommunicationis, quæ in quacunque ju-
dicij parte opponi potest c. exceptionem. 12. de except. c. pia
l. cod. in 6.

XV.

Supersunt causarum civilium tituli gene-
rales pertinentes ad contractus juris Civilis &
& prætorii b.

a quorum consideranda constitutio & dissolutio.
Constituuntur & perficiuntur plerique contractus stipula-
tione. arg. l. 10. C. de contrah. & com. stip. Stipulatio fit vel
noste r nomine, si ipsi stipulemar, ubi plures reos stipulan-
di nobis adjungere possumus, aut servi stipulentur: vel a-
lieno nomine, ut cum pro alio fide jubemus Wel. in parat.
de fidei usq. n. 1. Dissolvuntur contractus per novationem,
solutionem, acceptilationem, tot. tit. Inst. qnib. mod. toll.
obl. Iure Civili nemo alteri stipulari potest l. 13. §. 17. de V. O.

Iure

Jure Can. potest, c. 12. iuramenti 22. q. 5. Corb add. l. 38. Diff.
Rittershus. de diff. iur. lib. 3. tit. 6. Iure Civili difficultas
causæ non liberat promittentem l. 137. §. 4. de V. O. Iure
Can. liberat c. 5. beatus. 22. q. 2. Iure Civili pœna commis-
titur, si sors promissa ad certam & determinatam diem so-
luta non fuerit, etiam si debitor partem fortis solverit l. 5.
§. 4. de V. O. Jure Can. non committitur c. suam 9. de pen.
Diff. Rittershus. de diff. iur. lib. 3. tit. 15. Iure Civili clerici
pro laicis fidejubere non prohibentur, quia non reperi-
untur prohibiti. Jure Can. prohibentur c. 1. de fideiuss. fi-
dejussio autem clerici pro aliis clericis non improbatur.
c. pen. eod. c. 2. de solut. Jure Civili fidejussor habet benefi-
cium excussionis. auth. presente. C. de fideiuss. Jure Can.
non habet, quia ex æquitate in hoc jure proceditur gloss. in
c. dilecti. 6. in verb. subtiliter. in fin. de iudic. Rosbach. de
diff. iur. lib. 2. tit. 11. n. 4.

b Huc referuntur stipulationes prætoriae, cuius spe-
cies sunt rem pupilli salvam fore, judicatum solvi, ratam
rem haberi. Welsemb. in parat. rem pupill. salv. for. n. 1.

XVI.

Sequuntur criminalia judicia tam privata
quam publica ^a. Privatorum alia ordinaria,
ut furtum ^b, vis ^c, injuria ^d: alia extraordina-
ria, ^e quorum ratione dantur actiones popu-
lares ^f.

a Divisio hæc judiciorum criminalium procedit
tantum de jure Civili. pr. Inst. de publ. iudic. l. 1. eod. Nam
jure Canon. omnia crima sunt publica gloss. in c. infas-
mes. 6. q. 1. Bartol. de diff. iur. n. 12. Iure Civili non tenetur
is, qui ratum habuit delictum, si modò ejus nomine non
sit gestum, aut ad ipsum aliquid pervenerit, si autem no-
mine

mine ipsius gestum sit, tenetur gl. in l. i. §. deieciſſe. 12. p. e
vi & vi arm. Sicard. in l. 9. C. de negot. gest. Iure Can. tene-
tur qui ratum habuit, licet nomine ejus non sit gestum gl.
in c. cum quis. 23. verb. suo nomine. deſent. excomm. in 6. Iu-
re Civili hæres ex delicto defuncti non tenetur, niſi ad e-
um aliquid pervenerit, vel lis cum defuncto fuerit conte-
ſtaſta l. un. ubi Dd. C. ex delict. defunct. delicta enim fuoste-
nere debent autores. Iure Can. hæres ex delicto defuncti
omnia tenetur, etiſi nec lis cum defuncto fuerit conteſta-
ta, nec quidquam ad eum pervenerit c. in literis. 5. de ra-
ptor. c. fin. de ſepult.

b Species ejus intit. 5. ſeqq. de tign. iunt. ſi quis te-
ſtam. lib. &c. recenſentur. Iure Civili non omnis illicita
uſurpatio rei alienæ eſt furium, nam definitur, quod ſit
fraudulosa conrebatio rei alienæ lucri faciendi gratia §. 7.
ubi Interpp. Inst. de oblig. qua ex delict. naſc. Iure Can. omnis
illicita uſurpatio rei alienæ eſt furium c. 13. pænale. 14. q. 5.
Iure Civili fur non eſt, qui nihil abſtulit, quamvis ingress-
ſus fuerit domum alterius furii faciendi cauſa l. 21. pr. de
furt. Iure Can. eſt fur, qui volens furari propter timorem
humanum non furatur c. ſi propterea. 29. de pænit. diſt. 1. c.
12. tres personas. 23. q. 4. Iure Civili etiam is eſt fur, qui tem-
pore necessitatis & famis panem aufert arg. §. 1. Inst. de furt.
l. 65. eod. Iure Can. non eſt, quia tempore necessitatis omnia
ſunt communia c. diſcipulos. 26. de conſecr. diſt. 5. c. ſi quis
propter. 3. de furt. Iure Civili nemo potest cogi furum vela-
lium delinquentem indicare, quamvis eum ſciat. l. 48. §.
qui furem. 1. eod. Iure Can. cogi potest c. qui cum fure 4. ubi
gloſſ. in verb. non indicat. de fure. Iure Civili pro indicina
furis licetè aliquid accipitur l. 15. de preſcript. verb. l. 8. de
condict. ob turp. cauſ. Iure Can. non licetè gloſſ in d. c. 4. verb
non indicat. Iure Civili fures non ſuspenduntur §. 5. Inst. de
furt.

furt. autb. sed novo. C eod. ob pulcherrimam rationem nov.
Leon. 64. & alias collectas à Dno Parente Henn. Wegn. in a-
naly. Inst. add. §. 5. Inst. de furt. n. 7. Iure Can. suspendun-
tur c. 30. quasitum. 13. q. 2. c. 10. de iudic. quod & moribus
totius ferè Europæ observatur.

c commissa etiam ab ijs, qui aliquid ex incendio,
ruina vel naufragio abstulerunt aut rapuerunt. Iure Civili
raptor non dicitur is, qui inventas res detinet, neque is,
qui famæ alterius detrahit, rapi enim sine vi non potest.
b. 2. 3. §. 5. de incend. ruin. nauf. vis autem est majoris rei im-
perus b. 5. quod met. caus. qualis hic non est. Iure Can. uter-
que dicitur raptor c. 6. si quid. c. 8. multò. 14. q. 5. c. 15. dete-
riores. 16. q. 1. Iure Civili raptore non afficiuntur ipso iure
poena, sed per sententiam jubentur solvere quadruplum.
pr. Inst. vi bon. rapt. Iure Can. raptore rerum naufragium
passorum sunt ipso iure excommunicati. excommunicatio-
ni. 3. ubi glos. in verb. subiacere. de raptor. Iure Civili incen-
diarij exuruntur vivi l. 9. l. fin. de incend. l. 28. §. incendiary.
12. de pœn. Iure Can. novies tantum restituere jubentur c. 8.
cum devotissimam. 12. q. 2. debentque esse per annum ultra
mare s. 32. pessimam. 23. q. 8. & sic cum satisfactione præte-
ritorum & juramento de non ultra faciendo sunt absolven-
ti d. c. pessimam. qui autem ecclesiam combussit, debet pœ-
nitentiam agere per 15. annos c. 14. si quis ecclesiam. 17. q. 4.

d Iure Civili ob injurias illatas non agitur ad pali-
nodiam, sed jure Can. & moribus nostris Myns. cent. 2. obf.
98. Iure Civili injuriarum damnatus sit infamis, sive ea ma-
gna sive parva fuerit. § 10. Inst. de iniur. l. 56. pro soc. Iure
Can. ob modicam seu parvam injuriam damnatus non sit
infamis cum te. 23. de sent. & re iudic. Iure Civili pœna
autoris famosi libelli est capitalis l. un. C defam. libell. Iu-
re Can. est flagellatio vel anathena c. 1. & fin. s. q. 1. Iure

Civili actio injuriarum nec ad, nec contra heredes transit
l. 10. §. qui iniuriarum. 2. si quis caut. in iud. fist. Iure Canon.
transit tam ad, quam contra heredes. in literis. s. de raptor.

e Ut sunt sepulchri violatio, concussio, abactus,
prævaricatio, furum receptatio, balnearium furtum, ef-
fractura, hæreditatis expilatio, stellionatus, terminorum
motio, collegij illiciti coitio. Utroque jure sepulchrorum
violatores sunt infames l. 1. sepul. viol. c. infames. 6. q. 1. Ju-
re Civili poena termini moti est arbitratia, pro facti & per-
sonæ qualitate l. 2. vers. de pœna. l. fin. §. fin. de term. mot. Ju-
re Can. distinguitur inter committentem & consilium
dantem. Hic per duos menses excommunicatur. c. tanto.
diff. 86. c. 10. in legibus. 12. q. 2. ille ad tempus careeri tradi-
tur ad poenitentiam ibi peragendam, gloss. in d. c. tanta. in
verb. terminos. c. cum ab homine. 10. de indic. c. tua. 6. de pan.
Rosbach, de diff. iur. lib. 3. tit. 32. n. 30.

f Tuentur enim jus populi l. 1. de popul. act. danturq;
cuivis de populo, modo sit existimationis integræ l. 4. cod.
neque extenduntur ultra annum l. fin. cod. quod tamen de
civilibus & extraordinariis judiciis est intelligendum, non
autem de publicis, quæ 20. annis durant l. 12. C. de fals. We-
semb. in parat. de pop. act. in fin.

XVII.

In judiciis publicis respicimus i. accusato-
rem ^a, qui se adversus reum inscribit ^b, illumi-
qué custodiri petit, objiciens eidem aliquod
ex criminibus publicis, qualia sunt: crimen
læse Majestatis ^d, adulterium ^e, (quod differt
à stupro ^f, raptu ^g & Sodoma ^h) vis ⁱ, homi-
cidium ^k, veneficium ^l, parricidium ^m, cri-
men

men falsi n, quod pecuniam ob judicandum,
acceperit o, quod annonam flagellaverit p,
quod commiserit peculatum q, sacrilegium
r, crimen ambitus s, plagium t. Accusatorum
atitem temeritas coercetur tribus pœnis u.
2. Respiciimus reum x. 3. Iudicem. y

a Nam jure Civili nemo sine accusatore conde-
mnari debet glos. in c. i. verb. sine accusatore. ut Eccles. benef.
& regulariter quis in crimine constituitur per accusatio-
nem, neque ordinariè proceditur per inquisitionem. c.
qualiter & quando 24. de accus. c. noluit. 13. de iudic. Panorm.
in d. c. 24. n. 20. Jure Civili quando proceditur per inquisi-
tionem, tum par est pœna inquisitionis & accusationis l.
7. C. de accus. Jure Can. pœna inquisitionis est minor c. in-
quisitionis. 21. & ibi Panorm. n. 1. de accus. Jure Civili
quemadmodum accusatio ita & inquisitio post 20. annos
locum non habet l. querela. 12. & ibi Dd. C. de fals. Jure Ca-
non. etiam ultra 20. annos locum habet. Panorm. inc. cum
habere. s. n. 4. de eo qui aux. in matr. glos. in c. admonere.
verb. pænitentia. 33. q. 2. Jure Civili frater fratrem de ma-
gno & capitali crimine accusare nequit l. 13. de accus. Jure
Can. criminis hæreseos, quod est magnum l. 4. §. 1. C. de
haret, accusare potest. c. literas. 14. de presump. Jure Civili
inimicus ad accusandum admittitur, cum non sit expres-
se prohibitus l. 8. cum seqq. de accus. Jure Can. non admitti-
tur glos. ad c. i. verb. legitimus. pere. 10. c. 19. eod. Iure Civili
post mortem nemo potest acculari ob bona l. 20. eod. l. fin.
C. ad l. In / Maiest. Iure Can. post mortem quis accusari po-
test, ut excommunicetur c. si quis s. de haret. De triplici
denunciatione, Evangelica, canonica & judiciali vid. Spe-
cul. lib. 3. de denunc. n. 8. & seqq.

b Tam jure Civili quam Can. mulier ijs casibus,
quibus ad accusandum admittitur, non tenetur se subscri-
bere in poenam talionis l. de crimin. u. ubi glos. C. qui accus.
non poss. c. r. de crimin. 15. q. 3. Hostiens. ad tit. de accus. ibi
quis poscit. Diff. Rosbach. de diff. iur. lib. 3. tit. 25. n. 11. Ho-
die inscriptiones illæ veterum non requiruntur in judiciis
criminalibus, sed expositio criminis sufficit. P. H. D. Ca-
roli V. art. 11. Wes. in parat. de accus. n. 12.

c in carcere, qui jure Civili nequit esse poena, quia
est custodia l. 8 §. solent. 9. de pœn. l. pen. C. de custod. reor. lu-
re Can. carcer potest esse poena c. quamvis. 3. de pœn. in o. c.
novimus. 27. §. fin. de V. S. Quod si autem reus confugerit ad
ecclesiam, tum ex illa extrahi non debet, nisi sit raptor,
homicida vel adulter nov. 17. c. 7. Iure Can. è templis pu-
blici saltem latrones extrahi possunt, & notoriij depopula-
tores c. 6. sicut. 17. q. 4. c. inter alia. 6. de immun. Rapiores
autem & adulteri è templis extrahi prohibentur c. de rapro-
ribus. 36. q. 1. Iure Civili extrahentes confugientem ad ec-
clesiam & turbantes sacra ministeria puniuntur pœna ea-
pitis l. 2. l. præsenti. 6. C. de his qui conf. ad eccl. Iure Can. ex-
communicantur. Hostiens. de immup. Eccl. n. 15. vers. que
sit pœna. viol. imm. Eccles.

d Divinæ vel humanæ. Divina majestas læditur ab
apostatis, hereticis & blasphematoribus. Apostatae in ju-
re Civili dicuntur, qui nomine Christianitatis induiti sa-
crificia sacrilega faciunt, vel facienda mandant l. 4. vers.
sed ne. C. de apostat. Iure Can. non isti solum apostatae dicun-
tut c. 24. non potest. 2 q. 7. verum etiam illi, qui postponed
non tonsuram, & secularem uestem assumunt c. fin. qua-
libet. 20. q. 2 c. præterea c. fin. de apost. Iure Civili apostatae
ultimo afficiuntur supplicio l. 10. pr. C. de pagan. & sacrificiis
neque illo eis poenitentia remedio succurratur l. 8. in fin
c. de

C. de apost. Iure Can. apostatae tam fidei, quam religionis
cogendi sunt ad redeundum. c. 38. displicet. 23. q. 4. c. quod
interrogasti. 6. dist. 27. c. pen. de Apost. c. de Indais. 5. dist. 45.
c. 33. ad fidem. 23. q. 5. Hæretici sunt, qui cum nomen Chri-
stianum sibi imposuerint, tamen à Christianorum fide &
communione se separant nov. 109. committunt in religio-
nem divinam l. 4. §. 1. C. de heret. sortiunturque ab illo ho-
mene nomen, cuius scelus in deserendo Deum sunt imita-
ti. 6. C. cod. Nata est autem prima hæresis occasione cor-
poris & sanguinis Christi, quæ orta est in discipulis, c. pri-
ma. 44. de consecr. dist. 2. illam plures secutæ sunt, quarum
diversitas & doctrina proponitur in cap. 30. quidam autem,
24. q. 3. Coguntur hæretici indistincte redire ad Ecclesiam,
nam medicus bene ligat phreneticum & excitat lethargi-
cum c. 24. ipsa pietas. c. 25. quid faciet. 23. q. 4. Inter hæreti-
cos numerantur anabaptistæ, sacrosanctum baptismum ite-
rantes, quorum poena est capitalis, tam in baptizante,
quam baptizato l. 2. C. ne sancti. baptism. iter. Iure Can. ab-
negare Deum dicuntur in c. rebaptizare. 108. c. qui bis. 117. de
consecr. dist. 4. estque eorum poena, quod per multam po-
nitentiam debeant reformari & irregulares effici d. c. 117.
& seq. de consecr. dist. 4. & hoc quoque extenditur ad eos,
qui baptizatum in nomine Patria, Filia & Spiritu sancto
rebaptizarunt, rite enim baptizatus erat c. retulerunt. 86.
de consecr. dist. 4. Iure Civili hæretici in sepulchris legitimis
sepeliri debent, quia hoc humanum & piuum est. l. 9. C. de
heret. Iure Can. non sunt sepeliendi, quia sunt excommu-
nicati ipso jure. c. 2. quod autem. 4. q. 1. quales sepeliri non
debent, & si jam sepulti fuerint. exhumandi & ejiciendi
sunt, c. sacris. 12. de sepult. Blasphematores Dei & sancto-
rum ejus iure Civili ultimo afficiuntur suppicio nov. 77. c.
l. §. 2. Iure Can. laici excommunicantur, eletici deponun-
tur

tur c. 10. si quis per capillum. 22. q. 1. vel etiam blasphemus
præforibus Ecclesiæ stare & per aliquot dies poenitentiam
agere debet. c. 2. de maledict. De crimine læsa Majestatis
humanæ nihil reperitur in canonibus, quod contra vel
præter jus Civile sit, ideoque legibus in utroque foro hoc
casu standum.

e Iure Civili refertur adulterium inter crimina ma-
xima, quia ejus poena est capitalis ex l. Iulia, non qualis il-
la l. ab initio fuit, sed prout postea interpolata est. Dn. Pa-
rens Henn. Wagn. in analys. Inst. ad §. 4. de publ. iud. perl.
30. §. 1. C. de adult. quæ tamen correcta est per auth. seq. Iu-
re Can. refertur inter minor a c. 4. verb. de adulterio verò &
aliis criminibus, quæ sunt minor a. de iudic. neque pœna ejus
est capitalis, sed saltem separatio tori c. tua. s. de procurat c.
gaudemus. 19. & ibi Panorm. n. 2. de conversi coniug. Iure Ci-
vili maritus rem habens cum soluta, non adulterium, sed
stuprum committit l. 6. §. 1. de adult. Iure Can. adulterium
c. 4. nemo. 32. q. 4. Iure Civili licet marito uxorem & patri
filiam in adulterio deprehensam occidere l. 20. de adult. l.
4. C. cod. Jure Can. non licet c. 6. inter hac. c. 8. admonere
33. q. 2. Jure Civili maritus ab accusatione adulterij spatio
quinquennij excluditur l. 11. §. 4. de adult. Jure Can. quo-
ad separationem tori non excluditur d. c. 8. admonere. 33. q.
2. Jure Civili mulier non potest virum accusare adulterij
l. 1. C. de adult. c. 10. apud. §. hoc in mulieribus. 32. q. 1. Jure
Can. potest c. Christiana. fin. 32. q. 5.

f Jure Civili committitur stuprum in vidua, virgi-
ne & puero l. 34. §. 1. de adultr. Jure Can. stupram est pro-
prie virginum illicta defloratio c. 2. lex illa. 36. q. 1. Jure
Civilirem habens cum virgine, eam ducere non tenetur
l. un. C. de rapt. virg. Jure Can. tenerur c. 1. de adult. Jure
Can. pœna stupri mitior est, quam jure Civili c. pervenit. 2.
cod.

ed. Bartol. de differ. iur. n. 12. Jure Civili qui machari su-
erint cum virginibus Deo dicatis capite plectuntur *l. s. C.*
de episc. & cler. c. 3. si quis non dicam. *36. q. 1.* Jure Can. cleri.
ei deponuntur, laici excommunicantur *c. si quis episcopus.*
27. q. 1.

g Jure Civili raptus etiam in sponsam committitur
a sponsolo. *un. C. de rapt. virg.* Jure Can. in eam tantum,
quæ non est despontata *c. ult.* & ibi glos. de adult. Jure Civili
raptus poena est capitalis *d. l. un. C. de rapt. virg.* Jure Ca-
non. raptor tenetur raptam ducere & dotare, quod si au-
tem parens nolit in nuptias consentire, nihilominus eam
dotare tenetur *c. 1. de adult. & stupr.*

b Jure Civili crimen Sodomiae seu id quod fit con-
tra naturam punitur gladio *l. 31. C. de adult.* Jure Can. cle-
ticus Sodomiam committens deponitur, vel etiam detru-
ditur in monasterium ad agendum ibi pœnitentiam *c. cle-
rici. 4. de excess. pralar.* Laicus autem excommunicatur *d. c.*
4. Plura de criminis Sodomiae, ut quod gravius sit & pejus
quam cum propria matre peccare &c. tractantur in *c. 21.*
adulterij & seqq. 32. q. 7. Et haec crimina omnia pudicitia
am propriam & alterius Iædencia appellari possunt illiciti
coitus *c. 2. lex illa. 36. q. 1.* Est verò aliud adhuc peccatum
jure Civili incognitum, quod canones vocant pollutio-
nem nocturnam, qua propria hominis pudicitia offendit
tur de qua rex. & glos. in *diff. 6. pertot.*

i publica & privata *l. 152. de R. I.* Præterea solet vis
distingui in expulsivam. turbativam seu inquietativam &
compulsivam, de quibus speciebus tractat Bocer. *clas. 4.*
diff. 5. & 6.

k Jure Civili homicidium est quævis examinatio
hominis violenter facta *l. 11. §. 3. adl. Aquil. Wel. in parat.*
adl. Corn. deficar. n. 5. Jure Can. homicidium aliud est spi-
ritua.

rituale , aliud corporale. Spirituale multis modis com-
mittitur. Hostiens. in sum: ad tit. de homicid. n. 2. c. homici-
diorum. 24. & seqq. dist. 1. sic pastor qui delinquentes non
arguit , ipsos occidit tacendo e. Ephesios. 4. dist. 43. qui res
Episcopi vel ecclesiarum rapit homicida est c. 1. qui Christi. c. 6.
qui abstulerit. 12. q. 2. item is qui fame morientibus non
succurrit c. pasce. 21. dist. 86. c. 66. decima. in fin. 16. q. 1. qui
aliquem ad pejerandum compellit & sui ipsius & alterius
homicida est c. 5. ille. 22. q. 5. similiter is sui homicida est ,
qui sibi virilia amputat. c. si quis abscedit. 4. dist. 55. Jure
Civili poena homicidij est capitalis l. 3. §. 5. desicar. Jure
Can. pro diversitate homicidij diversitas culpæ pensatur c.
19. cum homo. 23. q. 5. Homicidij corporalis poena in cleri-
co est depositio , in laico excommunicatio c. secut dignum.
6. de homicid. itemque poenitentia 7. annorum c. si qua. 43.
dist. 50.

¶ Venefici non tantum ij dicuntur , qui venenum
hominis nec andicauisa faciunt l. 3. pr. ad l. Corn. desicar. sed
etiam magicis artibus accincti , qui alias appellantur ma-
lefici & mathematici l. 4. de malef. & math. iunct. l. 3. pr. ad
l. Corn. desicar. l. 38. §. 5. de pœn. itemque magi ob facino-
rum magnitudinem c. fin. nec mirum. 26. q. 5. licet mago-
rum nomen olim sapientes denotarit , ut patet ex Matib.
2. ubi magi obtulerunt tria munera domino , id est tres
partes philosophiae : moralem , naturalem & rationalem
c. legimus. §. hinc etiam filius. dist. 37. & ibi gloss. in verb. tres
partes. dicuntur præterea incantatores & divinatores i-
temque sortilegi c. igitur. 26. q. 4. Est autem ars magorum
inventa extra traditionibus dæmonum (inde dictorum , quod
decima pars sint angelorum glos. in c. 66. decima , verb ad
decimam. 16. q. 1. per c. 55. de consecr. dist. 1.) & qui eam se-
quantur aut qui talibus credunt , perpetuæ damnationis in-
teri-

teritum incurrunt c. 7. quiline. 26. q. 3. sic quoque incanta-
tio illicita est observare constellationes in conjugijs soci-
andis, in domibus ædificandis, in arboribus plantandis,
c. 3. non licet. 26. q. 5. Divinatores illi dicuntur qui ex con-
jectura mentis suæ, incerta futurorum, quasi vera pronun-
tiant, c. viro. 4. dist. 37. modi, per quos divinatores futura
intelligunt, habentur in c. 1. igizur. & seqq. 26. q. 4. Jure
Civili sortilegi capite plectuntur l. nemo. s. C. de malef. &
mathem. Jure Can. per 5. annos poenitentiam agere debent
c. 2. qui divinationes. 26. q. 5. Jure Civili qui consulunt ma-
leficos & mathematicos sive Chaldeos capite puniuntur
d. l. 5. C. de malef. Jure Can. excommunicantur & anathe-
matizantur c. 1. si quis ariolos, c. 9. si quis clericus. 26. q. 5.

m Jure Civili paricidæ insuuntur culleo cum canis,
gallo gallinaceo, vipera & simia §. 6. Inst. de publ. iudic. l.
un. C. de his qui par. vel lib. occid. Jure Can. aut detrudun-
tur in monasterium c. 1. de hū qui fil. occid. aut aliter poeni-
tere coguntur c. 15. latorem. 33. q. 2.

n Jure Civili crimen falsi capite plectitur l. 5. C. de
fals. Jure Can. anathemate punitur c. dura. 4. de crim. falsi.
porestque episcopus falsarium Papæ incarcerare c. in me-
moriā. 3. dist. 19. Jure Civili qui pondera & mensuras lu-
cri causa corrupit, in insulam relegatur l. pen. de falsi. l. an-
nonam. 6. §. fin. de extraord. crim. Jure Can. tenetur poeni-
tente per 30. dies in pane & aqua c. 2. de empt. vend. c. ad fal-
siorum. 7. de crim. falsi.

o qui tenetur lege Iulia repetundarum l. 3. l. 7. del.
Iul. repe. qua damnatus sit infamis l. 6. §. 1. d. tit. Accipit
autem judex pecuniam vel ut malè, vel ut bene judicet.
Priori casu jure Civili tenetur parti læsæ ad litis estimatio-
nem & refacionem expensarum, nec non in triplum ejus
quod accepit aut h. novo iure. cum l. seq. C. de pæn. iud. qui

mal. iud. Jure Can. per annum suspenditur, partique laſſa ad litis estimationem tenetur c. 1. de ſent. & re iudic. in 6. Posteriori caſu iudex jure Civili non tenetur ad restitutio- nem ejus, quod accepit, quia ubi dantis & accipientis tur- pitudo versatur, id turpiter dati nulla eſt repetitio l. 3. de condit. et turp. cauf. Atqui hic versatur tam dantis turpi- tudo, qui iudicem corrumpere voluit l. 2. §. fin. cod. quam accipientis, qui manus abſtinere, nec alienum iugium suam prædam putare debuit l. 3. C. adl. Iul. repet. Iure Can. tenetur ad restitucionem c. 66. quirecte. 11. q. 3. c. 15. non fa- ne. 14. q. 5. quia venales ſententiae nullæ ſunt c. fin. §. venale. 2. q. 6.

p coereeturque vel poena extraordinaria l. annonam. 6. de extraord. crim. vel ordinaria ex publico judicio, & co- ercentur homines ejusmodi poena 20. aureorum l. 2. §. fin. de ann. Iure Can. laici excommunicantur, clerici depo- nuntur c. praterca. 7. de uſur. Rosbach, de diff. iur. lib. 3. tit. 32. n. 26.

q quod publicam rem ſive pecuniam interverte- rit l. un. C. de crim. pecul. l. sacrilegi. 9. §. Labeo. 2. adl. Iul. pe- cul. peculatus poena eſt quadruplum l. 6. §. fin. cod. item de- portatio & bonorum publicatio. l. 3. cod. hodie eſt ſu- penditum ex Carol. V. constit. P. H. O. art. 162. Iure Can. si presbyteri aut alia personæ Ecclesiasticæ bona ecclesiasti- ca ſibi approprient, vel alienent, excommunicantur, do- nec restituant, quod ſi restituere non poſſint, deponuntur c. ſequis. 6. de reb. eccl. non alien. c. 35. diaconi. 12. q. 2.

r Iure Can. pluribus accipitur modis sacrilegium quam jure Civili, nam sacrilegi dicuntur Christiani, qui Iudeorum cibis vescuntur c. 14. omnes. 28. q. 1. qui perso- nam Ecclesiasticam leadunt c. 12. facit. 17. q. 4. qui emunt & vendunt spiritualia c. 1. andivimus. 1. q. 3. alias dicti Simo- niaci,

niaci, de quib. lit. seq. Própriè autem de jure Can. die iuris
sacrilegium, quod committitur auferendo sacrum de lo-
co sacro, vel sacrum de non sacro, vel non sacrum de sa-
cro c. 21. quicquid. 17. q. 4. Poena sacrilegij pro ratione per-
sonarum variat, minima tamen, quæ honestiore loco na-
tus interrogatur, est deportatio in insulam l. 6. pr. ad l. Iul. pccal.
Iure Can. poena sacrilegorum est, vel deportationis per-
petua exilium c. 13. attendendum. 17. q. 4. vel anathemati-
zatio c. 21. indignè. 12. q. 2.

S Iure Civili contra legem ambitus sacerdotium
petens per SCtum centum aureis cum infamia damnatur
l. un. §. 1. de l. Iul. Ambit. Iure Can. episcopus vel presbyter,
qui ambiens celebriorem sedem, suam deserit, utramque
perdit c. 31. si quis episcopus. 7. q. 1. c. 7. apostolica. 8. q. 1. Huic
crimini Simonia affinis est. Goth. add. l. un. de ambit. Clar.
s. sent. §. Simonia. Est autem Simonia dare temporalia, cau-
sa lucrandi spiritualia c. iua nos. 34. de Simon. & pro omni
spirituali dare tempore est Simoniacum c. 101. quicquid.
pr. 1. q. 1. c. in tantum. 36. de Simon. tamque dans quam acci-
piens aliquid pro re spirituali committit Simoniam c. 6.
quos constituerit. 1. q. 1. De hac materia agit in caus. 1. per
tot. & tit. de Simon. ex quibus hæc inter cetera notabilia:
quod dantes vel accipientes aliquid pro sepulturis, exe-
quiis & quoecunque Sacramento c. cum in ecclesia. 9. de Si-
mon. pro absolutione c. ad aures. 24. eod. pro canonicatu,
vicaria c. 8. si quis episcopus. 1. q. 1. pro jure percipiendi ob-
lationes & decimas c. 4. que situm. 1. q. 3. sint Simoniaci. Et
quamvis Simonia sit execrabile vitium, quia nullum ma-
gis respicit injuriam Deit. 117. quibusdam. 1. q. 1. tamen heu-
nimis est usitatum c. 7. reperiuntur. 1. q. 1. Poena Simonia-
corum est infamia c. 15. si quis probendas. 1. q. 3. excommu-
nicatio c. 2. quicunq. 1. q. 1. anathema, c. 22. placuit. 1. q. 1.

ignis aeternus & gehenna c. 25. si quis neg. l. q. 1. quia inex-
piabilis est culpa venditi divini mysterij c. 16. cito. l. q. 1.

t cujus poena interdum capitalis est l. fin. de plag.
quæ etiam jure Can. videtur irrogari posse per c. 1. de furt.
sed obstat, quod poena mortis de jure Can. potestati secu-
lari sit relata c. in archiepiscopatu. 4. de raptor. Verum hic
respondendum, quod ea poena sit juris divini, sicut testa-
tur inscriptio d. c. 1. desumpti ex Exod. 21. non autem juris
Canonici glos. add d. c. 1. His omnibus criminibus accen-
sent canones usuram tot. tit. de usur. de qua dictum sup.
th. 12. lit. b.

¶ pro ratione temere intentatæ accusationis, qua
vel calumniantur & tum eos sequitur similitudo supplicij
l. fin. C. de calumna, aut prævaricantur, id est vera crimina
abscondunt & cum reo colludunt l. 1. §. 6. ad SCt. Turpill. &
tum tenentur ea legis poena, qua reus propter prævarica-
tionem absolutus est l. pen. de prævaric. vel denique tergi-
versantur, id est à cœpta accusatione desistunt, qui in pœ-
nam SCti Turpilliani incidunt, id est 5. libras auri exsol-
vunt l. 3. §. 3. de prævaric. l. in SCtum. 15. §. 1. ad SCt. Turpill.
Et histribus modis de jure Can. quoque falsa accusatio de-
tegitur c. 8. si quem pœnituerit, vers. accusatorum. 2. q. 3.

x an præsens an absens sit. Absens requirendus est
tot. tit. de requir. vel abs. dam. neque admittitur accusatio
contra absentem, nisi sit contumax c. 76. eorum. II. q. 3. Si
præsens sit, tum vel confitetur, vel negat objectum cri-
men. Prior casu ex sua confessione condemnatur l. 5. de
custod. & exhib. reor. Posteriori, si testibus convictus sit,
quoque condemnabitur, iudex enim secundum allegata
& probata procedit c. 4. iudicet. 3. q. 7. Si nulli adsint testes
& tamen reus multis indicis oneratus sit, proceditur ad
quaestiones seu tormenta l. 18. §. 1. l. 20. l. fin. de question. l. 3.
l. 8. C.

b. i. c. eod. potestque quilibet judex, etiam ecclesiasticus,
suspectos terquerere, ut veritatem facti exquirere possit c. 4.
illi qui. s. q. s. Iure Civili accusatus de aliquo crimen, po-
test post condemnationem accusare suum accusatorem,
modo ex illa sententia libertatem vel civitatem amiserit,
l. s. de publ. iud. Iure Can. non potest, nisi prius præcessit
purgatio & nisi accuset de crimen majori c. 6. qui crimen. 6.
q. l. c. r. neganda. 3. q. II.

y Audita accusatione, reoque convictio judex son-
tem poena scelere suo digna efficit, quam nonnunquam
remittit. Capitalem poenam passorum bona, ut & illorum,
qui facti vel poenæ subsecuturæ conscientia territi, manus
violentas sibi ante latam sententiam intulerunt, publican-
tur. Relegatorum autem bona non publicantur. Poena
remititur vel vivis, quando sententiam passi restituuntur,
vel mortuis, quando punitorum cadavera sepeliri juben-
tur l. I & 2. de cad. punit. Iure Civili omnes poenæ sunt vel
civiles vel criminales. Iure Can. dantur etiam mixta,
qualis est separatio tori c. iue. 5. de procur. Notandum hic *Pœna in-*
aliquid de pœnis juris Canonici. Depositio, qua afficiuntur
criminosi clerici, debet esse perpetua c. si lapsi. l. dist. *nisi.*
so. estique vel actualis vel verbalis. Actualis solemnis fit de-
gradatione instar exauditionis militaris, cum scilicet
clerico, in praesentia magistratus civilis, ob delictum ve-
stes & insignia ordinis sui detrahuntur, per episcopum,
retrogrado ordine, irrogaturque tantum ex tribus causis:
ob hæresin c. ad abolendam 9. de heret. ob crimen falsi lite-
ratum Apostolicarum c. ad falsiorum. 7. de crim. fals. &
ob delictum in episcopum commissum cap. 18. si quis sacer-
dotum. 11. q. 1. Taliter degradatus potestate seculari puni-
endus traditur c. novimus. 27. de Verb. Sign. cap. 2. de pœn. in 6.
Verbalis fit per solam sententiam episcopi, adstante cer-
tonu-

to numero episcoporum, si clericus, qui deponitur in sacris sit constitutus; in minoribus enim nulla aliorum episcoporum praesentia opus est, sed sufficit sententia episcopi, habetque locum in adulterio, furto, homicidio &c. c. 10. de iud. Canis, in sum. iur. Can. lib. 3. tit. 22. Excommunicationis alia est major, alia minor: Major separat a fraternitate societate & consuetudine: Minor a sacramentorum perceptione tantum, non a consortio fratrum. Ubi cunq; autem excommunicationis mentio fit, non minor, sed semper major intelligenda est c. pen. de sent. excomm. Anathematismus abscondit & avellit ab ipso corpore Christi. Cujac. ad d. c. cum non ab homine. 10. de iudic. De ceteris penitentiis Ecclesiasticis, ut prohibitione ab ingressu Ecclesiae, suspensione, interdicto ecclesiastico, itemque absolitione ab iissem, late & pulchre tractat Gregor. Tholos. part. iur. Can. lib. 4. tit. 15. c. 4. & seqq. tit. 16. c. 8. & seqq. tit. 17. per tot. Iure Civili nemo ob delictum potest signari in fronte, ne facies, quae ad similitudinem pulchritudinis coelestis figurata est, maculetur l. 17. C. de pan. Iure Can. potest, ut scilicet ejusmodi nebulones inter alios cognoscantur c. ad abundantiam. 3. de crim. falsi. Iure Civili bona damnatorum traduntur haeredibus, auth. bona. C. de bon. damn. Iure Canon. acquiruntur Ecclesiae c. 22. si quis deinceps. 17. q. 4. iure Civili bona haeticorum filii orthodoxis non auferuntur l. 19. cum auth. seq. C. de heret. Iure Can. auferuntur c. vergentis. 10. de hereticis. Iure Civili cadaverum punitum non nisi permisso summi principis sepeliuntur l. 1. cum seqq. de cadav. punit. Iure Can. etiam absque permisso principis licite sepeliuntur, & si paenitentiam egerint, pro iis oblationes offeruntur c. 30. quæsum. 13. q. 2. quod si autem in ipso facinore occisi fuerint, vel impenitentes viam finiverint, tum illis sepultura in coemeteriis negatur

c. 16.

Differē
tiae iuris
circūpō
nas.

c. 16. quibus. 13. q. 2. plusque obest ijs se peliri in sacris locis,
quam prodest. c. 17. cum gravia. 13. q. 2.

XIX.

Aetum hactenus de causis privatis consideratis in prima instantia, paucis jam de ijs tractemus in instantia secunda^a. Et ita absolutis causis privatis perveniamus tandem ad publicas, pertinentes, ad jus fisci^b, rem militarem^c, magistratus^d & res civitatum^e.

^a seu appellatione, quæ est remedium, quo causa vitiata sublevatur c. I. liceat. 2. q. 6. Appellatio enim permissa est non modo in causa civili, sed etiam criminali l. 6. l. 16. de appell. l. 6. §. 3. l. 12. l. 19. C. eod. quanquam in Camera Imperiali appellatio in criminalibus non admittatur Gail. 1. obf. 1. n. 28. Mynf. cent. 4. obf. 41. & 42. Et hæc videtur ratio, quare materia appellationum post judicia civilia & criminalia tractetur. Cæterum in appellationibus propter differentias juris considerandæ sunt 1. causæ, de quibus appellatur, 2. personæ, à quibus & ad quas appellatur, & denique poena temere appellantium. Causæ sunt De quæ vel judiciales vel extrajudiciales. Jure Civili de causis ex. bus can- era judicialibus nulla datur appellatio l. pen. C. quor. appell. sis appell. non recip. Iure Can. datur c. cum sit Romana s. de appell. c. I. letur pr. eod. in 6. c. 2. de dol. & contum. in 6. In judicialibus cau- sis factur sententia vel interlocutoria vel definitiva. Iure Civili regulariter ab interlocutoria appellare non licet l. 7. C. de sent. & interloc. Iure Can. licet, imo à quovis gra- vamine iam præsenti quam futuro, cuius aliqua est suspi- cito, appellatio conceditur c. super eo. 12. de appell. c. cum di- bedit. 6. de dol. & contum. c. 18. non ita, 2. q. 6. Iure Civili

L

quæ

quando ab interlocutoria appellatio admittitur, tum requiritur causa legitima & expressa, potestque unâ allegata causâ allegari quoque alia l. 3. S. 3. de appell. Marant. de ordin. iudic. tit. de appell. n. 125. & seqq. Iure Can. requiritur tantum causa probabilis, etiam si in iure non sit expressa c. ut debitus, 59. de appellat. ubi Panorm. n. 2. nec potest appellans aliam causam proseguiri, quam quæ in appellatione est expressa clem. appellanti. s. eod. Iure Civili quoties licita est appellatio ab interlocutoria, toties viva voce potest appellari, neque necessariò requisitur scriptura l. 2. ubi glos. de appell. recip. vel non. Iure Can. scriptura necessariò requiritur, qua causa appellationis exprimatur c. 1. c. 9. de appell. in 6. Iure Civili quando ab interlocutoria appellatum est, tum ea revocari nequit l. 14. d. re iudic. Iure Can. interlocutoria etiam post interpositam appellationem potest revocari c. 60. de appell. Iure Civili in causa momentaneæ possessionis appellare non licet l. un. C. si de mom. poss. fuer. appell. Iure Can. licet c. 10. c. 15. de restit. spoliat. Persona à qua appellatur est judex, cuius sententia tacite arguitur inquiratis. Iure Civili judex à quo appellatur, nihil potest statuere in præjudicium cognitionis futuræ in iudicio appellationis, tot. tit. nihil innov. app. pend. Jure Can. potest terminum præfigere prosequendæ appellationis c. s. c. 26. de appell. Jure Civili judex à quo appellatum est, in alijs causis ut suspectus declinari nequit l. un. apud eum à quo appell. Jure Can. quandiu appellatio pendet, potest c. 6. c. 24. de appell. excipitur casus in c. 22. & d. c. 24. eod. Personæ ad quas appellamus sunt judices superiores. Iure Civili appellatio debet fieri gradatim l. 21. de appell. Jure Can. statim potest appellari ad pontificem c. 4. si quis & seqq. c. 16. quoties. 2. q. 6. Jure Civili indistinctè appellatur à subdelegato ad delegantem l. un. C. qui prosua iuris d. Jure Can. si tota

Personæ à quibus appellatur.

Personæ ad quas appellatur.

tota jurisdictionis fuerit subdelegata, appellandum est ad ordinarium superiorum, si autem pars jurisdictionis fuerit subdelegata, appellatur ad subdelegantem c. 4. de for. comp. c. 27. §. porro. de off. iudic. deleg. Jure Civili non potest causa appellationis ita delegari, ut delegans sibi reservet sententiae dicendae jus, auth. ad hac. C. de iudic. Jure Can. fieri potest, ut ordinarius sibi sententiam reservet d. c. 27. §. intentionis. de offic. deleg. Jure Civili à sententia episcopi, potest appellari ad judicem secularem nov. 123. c. 21. Jure Canon. non ad secularem, sed ad metropolitanum vel Pam c. duo. 9. de offic. ordin. Jure Civili à sententia episcopi semel tantum appellare licet auth. si quis. C. de episc. aud. Jure Can. bis, sed non ter, clem. 1. de san. & re iudic. Poena temere appellantis de jure Civili est multa so. librarum auril. 5. prop. fin. C. quor. appell. non recip. Iure Can. temere appellans in expensas condemnatur c. 26. §. si antem in quo- cunque. de appell.

b Jure Civili qui rem alienam quamcumque à fisco emit, secutus est l. benè à Zenone. 3. C. de quadr. prescr. §. ult. Inst. de usuc. Jure Can. qui emit rem Ecclesiæ à fisco securus non est, sed eam ecclesiæ restituere tenetur c. 2. de reb. Eccles. non alien.

c quo pertinent seqq. tit. de capt. de re mil. de cast. pec. de veter. Iure Civili postliminio reversis daturatio rescissoria intra annum §. rursus. s. Inst. de action. Iure Canon. non datur, quia non currit per id tempus præscriptio c. 13. prima. 10. q. 4. Iure Civili poena militiam deferentis est capitalis l. omne. 6. §. qui in acie. 3. de re mil. Iure Can. est infamia c. 17. infames. 6. q. 1. Iure Civili unum est genus militiae armatae, ut constat ex tot. tit. de re mil. tot. tis. C. qui mil. poss. Iure Can. militia alia est spiritualis, alia secularis c. si officia. 2. dist. 59. c. 19. reprehensibile. 23. q. 8. In militia

seculari reprehenditur libido dominandi , crudelitas uile
scendi & cupiditas nocendi c. 4. quid culpatur in bello. 23.
q. 1. summa autem laus est communī utilitati intendere c.
7. summa. 23. q. 1. & hac intentione militia debet exerceri,
ut mali coercentur & boni subleventur c. 6. apud veros &
c. seq. 23. q. 1.

d municipales , inter quos viri p̄cipui sunt decu-
riones in album scripti , qui à muneribus non sunt exem-
pti , nisi habeant vacationem à muneribus vel ob ius im-
munitatis à principe concessum , vel ob legationes . Iure
Civili spurij decuriones fieri possunt l. 3. §. 2. l. 6. pr. de de-
cur. Iure Can. ad nullas dignitates & sic nec ad decuriona-
tum promoveri possunt. Bartol. de diff. iur. n. 65. Iure Ci-
vili munus accipitur tribus modis , pro dono , pro officio ,
pro onere l. munus. 18. de V. S. Hoc loco accipitur pro one-
re l. munus. 214. eod. quando pro dono accipitur , tum aliud
confertur inter vivos , aliud mortis causa , de quo supra di-
ctum. th. 14. lit. C. Iure Canon. quando munus accipitur
prodono , tum aliud est de obsequiis , quod est servitus in-
debitè impensa , aliud est à manu , quod est pecunia , aliud
est à lingua , quod est favor c. 114. sunt nonnulli . 1. q. 1. tria
autem illa , quæ in acceptione muneris sunt attendenda ,
proponuntur inc. et si quæstiones. 18. de simon. Iure Civilis le-
gati sunt honorandi , quia sancti & inviolabiles sunt , &
qui legatum hostium offendit , ille traditur hostibus l. fin.
de legation. Iure Can. quoque legati sunt honorandi loco
illius , cuius legatione funguntur c. fin. dist. 92. unde epi-
scopi & sacerdotes sunt honorandi loco Christi , quia le-
gatione Christi funguntur c. 36. omnis 7. q. 1. qui autem eos
violaverit , excommunicatur c. si quis. 2. dist. 94. Legato-
rum pontificis tres sunt species c. 1. de offic. legat. in 6. alij
dicuntur legati de latere , alij legati missi , alij legati nati .
Legati

Legati de latere sunt Cardinales, habentes præter ceteros
legatos hanc prærogativam, quod aliorum legatorum
Pontificis officium, in ea provincia ad quam missi sunt,
tamen suspendatur, donec Cardinalis legatus provincia
egrediatur e. volentes. 8. de offic. legat. quia minor officium
suum præsente majore exercere non potest c. deniq. 6. dist.
21. facit. rex in c. antiqua 23. vers. dominica. de privil. & ex-
cess. quod possint absolvere excommunicatos propter vi-
lentiam manuum in clericos injectionem c. 9. de offic. legat.
quod possint ecclesiastica beneficia vacantia conferre c. 6.
dilectus. eod. & in summa legati de latere omnia possunt,
præter excepta & reservata soli summo pontifici, quæ non
comprehenduntur generali mandato e. quod translationem
4. de offic. leg. c. nuper. 29. de sent. excom. glos. in c. 9. qua de
causa. 2. q. 3. Legati missi, extra ordinem Cardinalium
constituantur, mittunturque à summo Pontifice in pro-
vincias cum mandatis & potestate d. c. i. de offic. leg. in o. c.
s. abbensem. 30. de elect. in o. & ejusmodi legati etiam subdia-
coni esse possunt c. i. dist. 94. Legati nati sunt, qui quasi u-
nâcum dignitate nati, legationis munus singulari Ponti-
ficiis privilegio suæ dignitati annexum habent, ut est in
Germania archiepiscopus Salisburgensis, in Anglia archi-
episcopus Cantuariensis c. i. de offic. leg. Canis. sum. iur. Ca-
non. lib. 1. tit. 17. Gregor. Tholos. partie. iur. Can. lib. 5. tit.
3. c. i. & seqq.

e. administrandas à decurionum ordine, qui pro u-
sue reip. decreta facere solet, curamque habet operum pu-
blicorum, nundinarum, pollicitationum seu votorum
reip. factorum, de quibus omnibus prætor extra ordinem
jus dicit, ut & de proxeneticis: censibus autem exigendis
non prætor, sed censor magistratus præst. 4. §. 1. de cen-

fib. Arque ita singulatim pertractatis omnibus judicis
tam ordinariis quam extraordinariis, ultimo proponun-
tur communia utrorumque judiciorum privatorum scilicet
& publicorum, quae traduntur in tit. de Verb. Sign. &
R. I. Iure Civili in pollicitationibus & promissionibus non
plus subintelligitur quam exprimitur, non expresa enim
non intelliguntur, arg. l. 52. de condit. & demon. l. 5. de pol-
lic. Iure Can. plus intelligitur quam exprimitur c. 5. beatus
Paulus. 22. q. 2. c. 104. antecessor. 11. q. 8. Iure Civili qui ali-
quid promisit sine causa, etiam si licitum sit, non obliga-
tur l. 1. §. 1. de pollicit. Iure Can. votum Deo factum licitum,
etiam sine causa, semper est implendum, & ideo ob-
ligat c. 4. quod Deo. 33. q. 5. Proxeneta jure Civili illi dicun-
tur, qui contrahentibus in conciliandis conventionibus
linguas interpretantur l. 3. de proxen. Iure Can. ejusmodi
interpretes appellantur interemptores & mediatores. c.
pen. dist. 91. c. mediatores. i. de testib. in 6. Panormit. inc. ex
literis. 6. n. 3. de transact. ubi agit de proxeneta, an possit
esse testis. Materiam censum & tributorum, ut & ver-
borum significations & regulas juris, Doctores late tra-
tarunt, quorum commentarios compilare no-
sti non est instituti.

DEO SOLI GLORIA.

33(0)33

AD

AD DN. RESPONDENTEM.

WEGNERE, nobilissimi,
Mihi que conjunctissimi,
Fili Parentis optime:
Toto Tibi congratulor
Ex corde, quod vestigiis
Patris tui fideliter
Insistis, atque nobilem
Reap se te doctis probas.
Probat hocce disputatio
Feudalis ista nobilis,
Duplexque, in almâ Juliâ,
A te exarata, & publicè,
Alacritate debitâ,
Ante annum spaciū probè
Defensa, calculo omnium.
Idemque disputatio
Iterata nunc, quam publicè
Manutenendam suscipis
Styloque docto concipis,

De

De juris haud vulgaribus
Utriusque differentiis,
Satis atque abunde comprobatur.
Sic perge nobilissimis,
Scriptisque multis publicis
Factisque Te dignissimis
Porro probare nobilem.

De properab.

Johannes Camman I. U. D. & Rei.
publ: patriæ Brunsvicensis
Syndicus.

PERVIGILI studio sinuosa volumina juris
Evoluisse, labor creditur eximus.
Ast major longè est, tam vasta volumina men-
tis

Intimiore sinu continuisse, labor.
Jura tamen paucis complecti hæc omnia ver-
bis,

Maximus hic merito creditur esse labor.
Te, quoniam præstas, WEGNERE, hæc omnia,
tantis

Pro meritis merito, præmia magna manet.

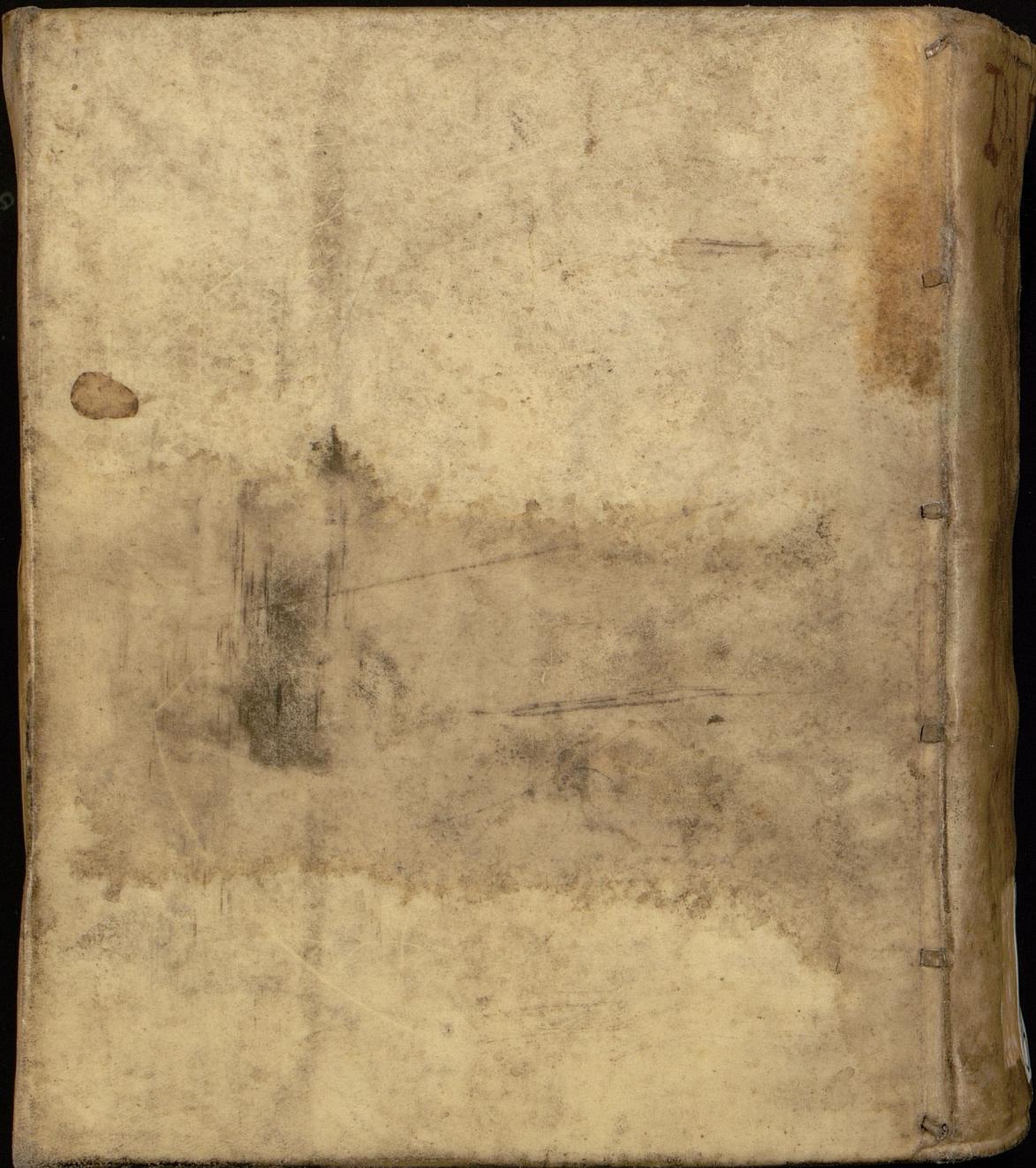
JOACHIMUS WECCAS D. Prof. Publ.
F I N I S.

AB:152995

R

VD 17

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

Centimetres

Inches

8	
7	
6	
5	
4	
3	
2	
1	
0	
1	1
2	2
3	3
4	4
5	5
6	6
7	7
8	8
9	9
10	10
11	11
12	12
13	13
14	14
15	15
16	16
17	17
18	18
19	19

Farbkarte #13

P. D. B. V.

DE

DIFFERENTIIS IVRIS CIVILIS ET CANONICI

D I S S E R T A T I O

Habita olim in ACADEMIA JULIA,

Nunc in usum Studioſæ LL. Juventutis

denuo edita

CURA

HENRICI HAHNII IC^TI
ET PRIMARII IN ILLUSTRI JU-
LIA ANTECESSORIS.

33 F

HELMESTADII,
Typis & Sumptibus JOHANNIS HEITMÜLLERI

Anno clo Is c LXI.

